Proletari din toate țările uniți-vă!

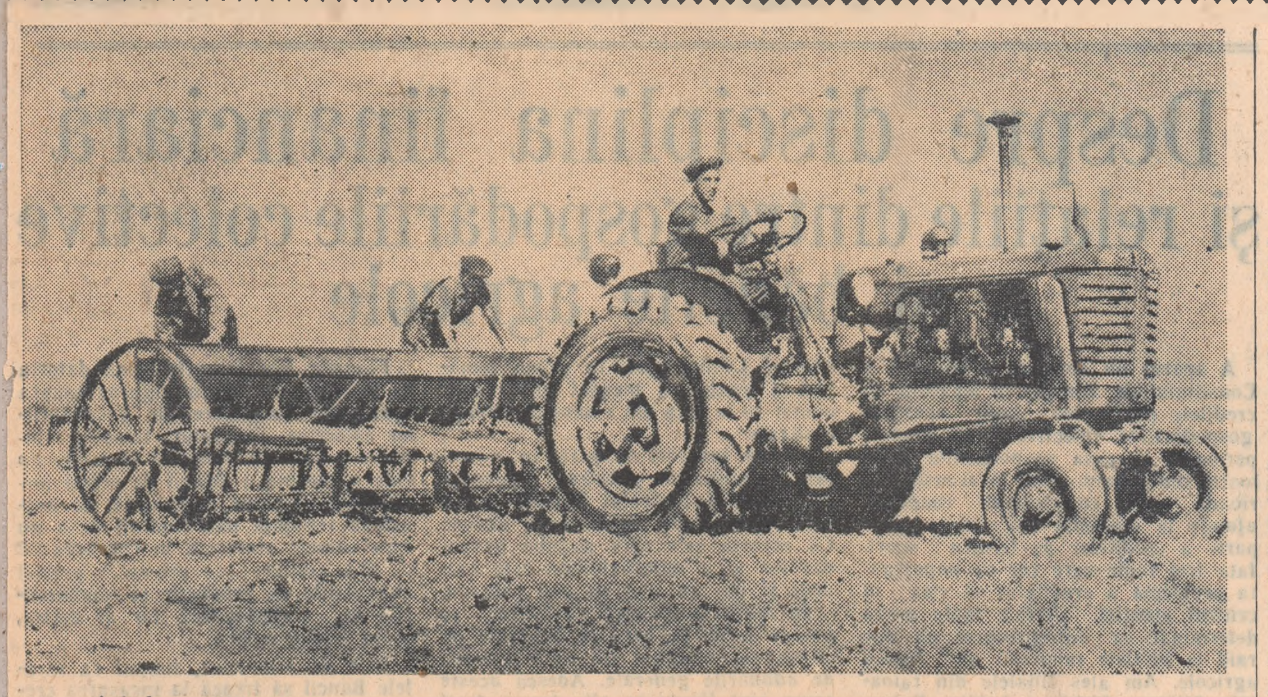
AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 458
Marți 16 septembrie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

TOATĂ ATENȚIA LUCRĂRILOR agricole de toamnă!

Avînd pregătite din vreme terenul, sămînța și utilajul necesar însămînțărilor, muncitorii de la gospodăria de stat Piatra Olt, regiunea Pitești, au început semănatul orzului. In fotografie: tractoristul Stancu Marin. El însămînțează zilnic circa 17 ha.

Foto: D. NEGOIȚA

Recomandările Ministerului Agriculturii și Silviculturii

Pentru terminarea cu succes a campaniei agricole de toamnă Ministerul Agriculturii și Silviculturii recomandă tuturor oamenilor muncii de pe ogoare să înceapă din plin, cu toate forțele, semănatul culturilor de toamnă: grîu, secară, orz. Semănatul rapiței va trebui terminat cel tîrziu pînă la 20 septembrie. Pentru a se putea semăna, comitetele executive ale sfaturilor populare vor lua măsuri în vederea grăbirii executării arăturilor de însămînțare pe toate terenurile eliberate de culturile de porumb, sfeclă, cartofi și floarea-soarelui.

Regiunile Craiova, Bacău, Oradea, Pitești, Iași, Suceava, Baia Mare sînt rămase în urmă cu executarea arăturilor pentru însămînțări. Terenurile eliberate de culturile de toamnă trebuie imediat arate și tăvălugite pentru pregătirea patului germinativ.

În toate regiunile țării trebuie să se treacă masiv la transportul gunoiului la cîmp, să se termine condiționarea semințelor și repararea tractoarelor și mașinilor agricole.

Însămînțarea cerealelor de toamnă la timp și în terenuri bine pregătite este o condiție hotărîtoare pentru obținerea unor recolte sporite în anul viitor.

Muncile vor fi executate la timp și bine

In unele regiuni din țară, muncile de toamnă se desfășoară din plin. La executarea acestor lucrări în gospodăriile colective, cooperativele agricole de producție și întovărășirile agricole S.M.T.-urile trebuie să aducă o contribuție de cea mai mare însemnătate. In legătură cu această importantă problemă, ne-am adresat tov. ing. M. Seceleanu, agronomul șef al S.M.T.-ului Inotești, regiunea Ploești, pe care l-am rugat să ne răspundă la cîteva întrebări.

Convorbire cu tov. MIHAI SECELEANU, agronomul șef al S.M.T.-ului Inotești, regiunea Ploești

INTREBARE: In ce stadiu se află S.M.T. Inotești în ce privește asigurarea planului de producție prin contractări?

RASPUNS: Față de cei 9.999 hantri prevăzuți pentru muncile de toamnă, am contractat 10.894 hantri cu cele 7 gospodării colective și 63 de întovărășiri agricole din raza noastră de activitate. E necesar să subliniez că la multe unități pe care le deservim, am făcut arături de vară, încît pentru însămînțarea păioaselor nu vom mai executa acum decît un discuit și grăpat. Planul arăturilor de vară (2.334 hantri) a fost îndeplinit și depășit.

INTREBARE: Dată fiind apropierea începerii însămînțărilor și în raionul dvs. în ce fel ați organizat mișcarea mașinilor în teren?

RASPUNS: Noi am terminat de revizuit și reparat 25 semănători și 25 discuitori încă de acum 2 săptămîni. Aceasta ne-a permis să transportăm deja mașinile la toate unitățile deservite. Repartizarea mașinilor am făcut-o potrivit cu urgența lucrărilor și felul de pregătire a terenului. La gospodăriile colective din comunele Baba Ana și Conduratu de pildă, care au de însămînțat suprafețe mai mari în prima urgență, am repartizat cîte 2 semănători care vor lucra cuplate. Dispozitivele necesare acestor cupluri au fost pregătite din vreme.

INTREBARE: Ce măsuri ați luat în vederea asigurării unor buni mînuitori de agregate?

RASPUNS: Am stabilit împreună cu conducerile gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole oamenii cei mai pricepuți care au mai lucrat și în campaniile agricole trecute, ca mînuitori de semănători. In toamna aceasta, n-am mai făcut o școlariza-

I. ALEXANDRU

(Continuare în pag. a 4-a)

Transportă pe cîmp mari cantități de gunoi

Zilele acestea multe din unitățile agricole de stat și cooperatiste din raionul Brăila au început însămînțatul orzului și al grîului. Paralel cu muncile de pregătire a terenului, a semînței, și cu însămînțările, oamenii muncii din satele raionului transportă pe cîmp mari cantități de gunoi de grajd. Experiența anilor trecuți le-a demonstrat că folosirea gunoiului ca îngrășămînt aduce mari sporuri de recoltă. Pînă la 11 septembrie gospodăriile colective și întovărășirile agricole transportaseră și împrăștiaseră pe sol peste 612 vagoane de gunoi. Fruntașe în această acțiune sînt cele două gospodării colective din comuna Romanu, care transportaseră 1.172 tone de gunoi, precum și comunele Gemenele (două gospodării colective) Urleasca (trei gospodării) și Tichilești (două gospodării) care transportaseră între 700—800 tone.

ÎN REGIUNEA CRAIOVA

Să fie intensificate pregătirile pentru însămînțări

In regiunea Craiova sînt gospodării de stat și colective care organizîndu-și bine munca au reușit să facă față și lucrărilor de recoltare și celor de pregătire a însămînțării culturilor de toamnă. De pildă gospodăria de stat Goești, din raionul Amaradia, a executat arături pe 1.000 de ha., față de 860 ha. planificate și a condiționat peste 90 la sută din necesarul de sămînță de grîu. Pe întregul trust regional Gostat se arase pînă acum cîteva zile peste 66 la sută din suprafețele planificate și se condiționaseră 4.852 tone de sămînță, adică 97 la sută din necesar.

In regiunea Craiova agricultură nu fac însă numai gospodăriile de stat și cele colective. Dimpotrivă, o mare parte a suprafețelor agricole o dețin întovărășirile și țăranii muncitori cu gospodărie individuală. Trebuie arătat că în aceste unități pregătirile pentru însămînțările de toamnă sînt mult rămase în urmă. Dacă în privința executării arăturilor există o scuză, prin aceea că timpul a fost în general neprielnic — deși în aceleași condiții de climă și sol gospodăriile de stat și colective executaseră pînă zilele trecute peste 66 și respectiv 60 la sută din planul de arături, — în privința celorlalte munci în vederea pregătirii campaniei de toamnă, nu mai pot fi aduse așa zisele „condiții obiective" care să fi făcut ca lucrările să fie întîrziate. Ce motive mai pot să invoce întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodărie individuală din comunele Brabova, (președintele sfatului popular tov. Marinescu), Isvorul (președinte sfat popular tov. Jitianu, tehnician agronom, tov. Vasilescu), Malul Mare și Ghindeni din raionul Craiova, Amărăștii de Jos, Celaru, Marotinul de Sus, din raionul Caracal, și multe altele care pînă de curînd nu condiționaseră decît 1-6 tone sămînță din cîte 200—500 tone planificate, deși în fiecare an în aceste comune există organizate cîte 5—6 centre de condiționat? Fără îndoială că aici nu mai este vorba de nici un fel de „condiții nefavorabile" ci pur și simplu de neglijență și dezinteres, atît din partea agricultorilor cît și din aceea a organelor de conducere din comune și raioane. Acest lucru a făcut ca pînă zilele trecute în întreaga regiune să nu fie condiționată decît 26 la sută din sămînța necesară însămînțărilor de toamnă (fără gospodării de stat). De asemenea în regiunea Craiova se desfășoară foarte anevoios strîngerea semințelor de grîu de către întovărășiri. Pînă mai zilele trecute se adunaseră doar 9.541 de tone, ceea ce reprezintă 38,1 la sută din necesarul de sămînță al întovărășirilor pentru însămînțările din toamnă. Această acțiune este dusă cu slabe rezultate în special în raioanele Băilești, Segarcea și Corabia. Tot în legătură cu sămînța mai trebuie spus că în regiunea Craiova se tărăgănează în mod nejustificat începerea schimbului prin bazele de recepție. In afară de raioanele Caracal și Filiași unde se schimbaseră mici cantități de sămînță, în restul raioanelor, acțiunea de schimb este la început. Ar fi de dorit să se termine cu formularistica și zecile de repartiții care adeseori se anulează una pe alta și să se treacă în mod concret la schimbul de semințe. Tărăgănarea începerii schimbului nu poate aduce după ea decît întîrzierea însămînțărilor.

Deficiențele serioase existente în regiunea Craiova în organizarea campaniei de toamnă cer a fi luate grabnice măsuri de urgentare a pregătirii solului și semințelor pentru însămînțări. Deoarece pe majoritatea suprafețelor se seamănă grîu după porumb e nevoie să se treacă cu toate forțele — tractoare și atelaje — la aratul porumbiștilor eliberate de recoltă. Se impune, de asemenea, urgentarea strîngerii semințelor de grîu de către întovărășiri a schimbării acesteia și a condiționării ei. La traducerea în fapt a acestor obiective trebuie să-și dea contribuția toți factorii de răspundere din agricultura regiunii, începînd cu conducerile unităților agricole și sfîrșind cu organele agricole regionale.

V. POMPILIU

De la 85.000 la aproape 3.000.000 lei

FONDUL DE BAZĂ — izvorul succeselor gospodăriei colective

Președintele gospodăriei colective din Cobadin, raionul Negru Vodă, tov. Emurla Sabri, e un om de statură potrivită, slăbuț, dar foarte vioi. De la primele cuvinte îți dai seama că ai în față un gospodar încercat căruia nu-i este străină niciuna din problemele legate de bunul mers al treburilor obștești și care știe să desprindă din fiecare lucru ceea ce e esențial.

Sînt, desigur, multe probleme deosebite despre care președintele, ca și ceilalți conducători ai gospodăriei, îți poate vorbi. Ei consideră însă că cea mai importantă dintre ele, de rezolvarea căreia depinde continua dezvoltare și înflorire a gospodăriei colective, este cea referitoare la fondul de bază. Că este așa ți-o spun limpede scriptele, dar mai ales realizările pe care le poți vedea pretutindeni în gospodărie.

★

In 1951, la înființare, averea gospodăriei colective însuma 1.230 de hectare de teren, o clădire pentru administrație, două grajduri mici, vreo 60 de cai și șase boi și cîteva căruțe și pluguri. Atît. Fondul de bază era abia de 85.000 de lei.

Cele 167 familii de colectiviști din Cobadin aveau deci pămînt suficient de muncă. Nu le lipseau nici dorința și hotărîrea de a ridica gospodăria lor cît mai sus. Aveau în schimb multă trebuință de pricepere și experiență în organizarea treburilor obștești. Partidul i-a ajutat să le capete, i-a sprijinit să-și organizeze cît mai bine treburile și i-a îndrumat să nu uite nici o clipă că izvorul bunăstării stă în puterea gospodăriei colective. Anii au trecut și fiecare din ei a însemnat pentru colectiviști un pas spre mai bine. Gospodăria colectivă a crescut, averea obștească s-a mărit. Fondul de bază, la 1 ianuarie anul acesta — după cum rezultă din scriptele gospodăriei — se ridica la 2.370.000 de lei și acum tinde cu repeziciune spre 3.000.000. In fiecare an colectiviștii au repartizat fondului de bază sume importante. In acest an, de la începutul lui ianuarie pînă acum, fondul indivizibil a crescut cu circa 300.000 de lei. O parte din bani provin din cele cinci vagoane de grîu pe care colectiviștii, însușindu-și recomandările consfătuirii de la Constanța, le-au repartizat fondului de bază. Aproximativ 10 vagoane cu porumb urmează de asemenea să fie alocate în acest scop. Pînă la sfîrșitul anului mai este încă timp și gospodăria mai are încă construcții de isprăvit și produse de predat la bazele de recepție. Fondul de bază va crește deci cu alte sume importante.

La prima vedere problema poate părea simplă și ușor de rezolvat. Consiliul de conducere a propus și adunarea generală a colectiviștilor a dezbătut și aprobat. Lucrurile n-au stat însă așa. S-au găsit, mai ales în primii ani de activitate a gospodăriei, colectiviști care să nu priceapă de ce este nevoie să se investească sume așa de importante pentru ridicarea de construcții sau pentru dezvoltarea uneia sau a alteia din ramurile de producție. Glasuri potrivnice s-au auzit pînă și în consiliul de conducere.

— In definitiv, de ce-i trebuință de atîtea acareturi? — se întrebau colectiviști ca Pușcașu Dumitru sau Agimurat Melnazis. De ce e musai să creștem atîtea animale în gospodăria colectivă, cînd putem face treaba asta fiecare din noi, în gospodăriile noastre personale?

Președintele gospodăriei, membrii de partid și alți colectiviști fruntași au muncit din greu ca să spulbere asemenea păreri din capetele celor ce le susțineau. Pe aceștia din urmă i-au convins cuvintele, dar i-au convins mai ales faptele...

★

Umblu împreună cu Agimurat Melnazis și Pușcașu Dumitru prin gospodărie. Vizităm sectorul zootehnic, atelierele, clubul... Agimurat Melnazis e membru în consiliul de conducere încă de la înființarea gospodăriei. E bun gospodar și muncește cu tragere de inimă. Pușcașu Dumitru se numără, de asemenea, printre fruntași. Mă plimbă peste tot și-mi arată realizările colectiviștilor, povestindu-mi cu mîndrie.

— Uite asta înseamnă să ai un fond de bază puternic... E ca o temelie sănătoasă pe care poți construi cu nădejde...

Vorbesc cu siguranța oamenilor pe care faptele, experiența, i-au convins definitiv de lucruri pe care altădată nu puteau să le priceapă.

Construcțiile ridicate de colectiviști, fermele de animale, atelierele sînt într-adevăr dovezi care demonstrează cît se poate de convingător ce mare însemnătate are pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei existența

VALERIU BUDURU

(Continuare în pag. a 3-a)

Noi ogoare unite

Întovărășire la Botoi

Pe plaiurile Moldovei, ca în toată țara, se înscriu pe răbojul vremii fapte deosebit de importante. Fie că este vorba de recoltele bogate pe care le obțin colectiviștii și întovărășiții, fie că tot mai mulți țărani muncitori intră în marea familie a acelora care și-au unit pămînturile, faptele acestea dovedesc cu prisosință superioritatea agriculturii socialiste, justețea drumului care duce la belșug și bunăstare. Nu trece deci zi în care să nu aflăm că în cutare gospodărie colectivă se primesc noi cereri, sau că în cutare întovărășire agricolă, membrii aduc în tarla mare toată suprafața de teren, așa cum printre cei mulți au făcut de curînd întovărășiții Cezar Petrila, Gh. M. Bighin, Gh. Rotaru, Gh. Mustață și alții din comuna Dragomirești, raionul Bacău. De asemenea, în satele patriei noastre iau ființă noi unități agricole socialist-cooperatiste.

Astfel, începînd din această toamnă, alte 27 de familii de țărani muncitori din satul Botoi, comuna Rădeni, regiunea Bacău, ca oameni care au văzut că munca în comun, cu mașinile și tractoarele S.M.T. este mai spornică, mai aducătoare de venituri, și-au adunat în tarla mare suprafața de 35 hectare teren arabil, întemeind o întovărășire agricolă. Mulți dintre aceștia s-au înscris de la început cu tot pămîntul. Bunăoară, Vasile Gavrilă a adus 4 hectare, Dumitru Bujor 1,50 hectare, Elena Handrag 1,50 hectare și ca și ei au făcut mulți alții.

După actul de constituire, o altă faptă bună pe care au săvîrșit-o noii întovărășiți, a fost aceea că în conducerea întovărășirii au ales pe cei mai buni dintre ei, oameni cu multă pricepere și dragoste de muncă ca Vasile Gavrilă — președinte și Costică V. Turcu — secretar.

Cu toamna care a început, întovărășiții din Botoi și-au croit drumul spre recolte sporite la hectar — drumul ogoarelor unite.

SĂ FIE GRĂBIT RITMUL ÎNSILOZĂRII FURAJELOR

Pe SCURT

● In vederea asigurării unor cantități importante de furaje pentru hrănirea animalelor în perioada de iarnă, colectiviștii de la gospodăria colectivă „8 Mai", satul Neudorf, raionul Lipova, au început zilele trecut lucrările de însilozare a nutrețurilor. Pînă în prezent colectiviștii au săpat gropi cu o capacitate de 60 m.c., însilozînd circa 50 de tone de nutreț.

● Și la gospodăria agricolă de stat din Neudorf se lucrează de zor la însilozarea furajelor. Pînă în prezent s-a însilozat în această unitate peste 500 de tone de porumb furajer, din cele 2.400 de tone planificate a fi însilozate în acest an.

FRANCISC WILD
corespondent

Știrile primite în ultima săptămînă ne arată că în regiunile Constanța, Craiova și Galați, ca urmare a sprijinului dat de organele agricole s-au obținut rezultate bune în acțiunea de însilozare a nutrețurilor.

Realizări mulțumitoare s-au înregistrat și în regiunile București, Timișoara și Ploești. Există însă regiuni ca: Cluj, Hunedoara, Oradea, Baia Mare și altele în care organele agricole continuă să nu acorde toată atenția lucrărilor de însilozare, ce sînt mult rămase în urmă.

Pentru a asigura hrănirea animalelor cu mari cantități de nutreț însilozat pe timpul iernii, conducerile gospodăriilor agricole colective, ale cooperativelor agricole de producție ca și ale gospodăriilor agricole de stat au datoria ca în aceste zile să urgenteze lucrările de însilozare a furajelor în așa fel încît fiecare unitate agricolă socialistă să realizeze planul de însilozări. De asemenea, se simte nevoia ca organele agricole să ia măsuri pentru impulsionarea la maximum a lucrărilor de însilozare a nutrețurilor îndeosebi în regiunile rămase în urmă.

ROADELE TOAMNEI

Inceput de toamnă cu soare palid și belșug de fructe rumene. Prin viile doldora de rod ale comunei Vadul Săpat a pornit zarva veselă a celei mai plăcute dintre munci: culesul strugurilor de masă. În coșuri și lădițe, — mai mult plate decît adînci — mîini îndemînatice așază cu grijă ciorchinii, unul mai frumos ca altul. Alte mîini, mai vînjoase, îi încarcă în căruțe spre a-i transporta la centrul de achiziție și recepție al cooperativei de consum, ce se află în mijlocul comunei.

La un centru de preluare a strugurilor

Primele căruțe sosite la centru sînt cele ale gospodăriei colective din comună. Strugurii gospodăriei sînt cei mai frumoși. Colectiviști ca Paraschiv Cristea, C. I. Ștefan, Gh. Cristea Manea se întrec nu numai în a transporta cu o căruță cît mai multe lăzi pline, ci și pentru a aduce strugurii nevătămați. Zilnic, ei transportă mii de kg. Și cu de unde. Fiecare hectar va da în acest an o recoltă de peste 7.500 de kg.

Responsabilul centrului, tov. Vasile Constantinescu, nu mai pridideşte cu cîntăritul. Abia este descărcată o căruță că alta-i ia locul. Și încă altele își așteaptă rîndul. Podgorenii își cunosc datoria. Strugurii contractați cu statul trebuie predați la timp. De asta e convins și viticultorul Toma Gh. Constantin care — din cele 1000 de kg de struguri contractați — a predat deja 600 de kg.

La rînd a ajuns un podgorean cu părul albit de ani. La control numai strugure și strugure. Nici că se putea altfel căci pentru bătrînul N. Magdalenoiu predarea strugurilor de calitate a ajuns o tradiție. In fiecare an, el a primit laude pentru acest lucru. Lăzile cu ciorchini aurii din soiul Schaselas au făcut și de data aceasta cinste podgoreanului. El predă 3.500 kg de struguri. In afară de această cantitate, el s-a angajat să mai dea Vinalcoolului 6000 de kg de struguri pentru vinificat, angajament ce-l va duce cu siguranță la îndeplinire.

Printre podgorenii din Vadul Săpat, raionul Mizil, care au predat pînă acum mari cantități de struguri contractați cu cooperativa se mai află I. R. Stoian și Iliescu Sebastian. In cîteva zile centrul de achiziție și recepție al cooperativei a preluat mai mult de 5 vagoane de struguri; 15 tone au fost predate de gospodăria colectivă. In această toamnă de aici vor pleca spre piețile diferitelor orașe ale țării, peste 30 de vagoane de struguri și alte fructe.

V. CAZACU

Iliescu Sebastian predînd primele 500 de kg. de struguri din cele 4000 contractate cu cooperativa.

Să folosim rațional mașinile de tocat nutreț

Pentru ca acțiunea de însilozare a nutrețurilor să se desfășoare în bune condiții și mai ales să se termine în cel mai scurt timp, este necesar a se folosi pe scară largă mașinile.

Frumoase succese au obținut la însilozări unitățile agricole socialiste din regiunea Galați, fruntașă pe țară. Numeroase S.M.T.-uri și gospodării de stat din această regiune folosesc la însilozat pe lîngă alte mașini, batoze transformate în tocători. S.M.T. Viziru utilizează cu succes în această acțiune și aparatele pentru treierat mazărea, adaptate bineînțeles pentru tocatul nutrețurilor. Aparatele respective sînt acționate de tractoarele I.A.R. și lucrează cu un randament de circa 25 tone zilnic.

Dar pentru ca tocătorile de însilozare să asigure executarea lucrărilor în condiții corespunzătoare și la timp, este necesar să se respecte anumite reguli.

Astfel, înaintea începerii lucrului, mașinile trebuie verificate dacă nu au piese deteriorate, îmbinări slăbite etc. încît în timpul lucrului să nu se înregistreze defecțiuni sau accidente de muncă.

In general s-a constatat că cei care mînuiesc tocătorile, nu cunosc sau nu respectă regimul de funcționare a mașinilor.

Este de remarcat faptul că din lipsa de organizare a muncii la brigăzile de însilozare se creează mulți timpi morți și îndeosebi întîrzieri cu prilejul transportului furajelor de la locul de recoltare la locul de tocare și însilozare. Această întîrziere, în afară de faptul că îngreunează munca, provoacă și mari pierderi de material.

In timpul folosirii tocătorilor de nutreț este de asemenea absolut necesar să se aibă în vedere respectarea măsurilor de protecție a muncii: muncitorii să nu fie îmbrăcați cu haine lungi și largi, care pot fi agățate de organele mașinii, iar femeile să fie legate la cap.

Respectarea tuturor regulilor de organizare a muncii, de întreținere a mașinilor și de protecție a muncii în timpul exploatării, vor contribui la folosirea rațională a mașinilor și la realizarea sarcinilor de plan.

CARAMET a salvat DIGUL

Mergeam mai zilele trecute pe-un drumeag căptușit cu praf ca o blană groasă de urs și mă gîndeam la povestea locurilor pe care umblam.

In dreapta drumului lanuri aurii de porumb. Pe stînga, hăt în zare, în mijlocul unei tarlale arate de curînd, se vedeau șirele de paie de la aria colectiviștilor din Ghidici, comuna Piscu Vechi, raionul Calafat. Drumeagul dintre lanuri se avîntă sprinten pe un pod nou, podul lui Matache, și-apoi furișîndu-se ca un șarpe se pierde în lunca cea mare a Dunării.

Cu un an în urmă, pe-aici, pe lunca asta, cîntau broaștele și se legănau în vînt papura și stuful. Cu ani în urmă, în digul cel mare de pe malul Dunării, apele au făcut o spărtură largă de 200 metri și adîncă de 8 metri. Prin spărtura aceasta puhoaiele au inundat lunca Ghidici cale de 10 kilometri pînă la Rast. Șapte sute de hectare de pămînt arabil și 800 de hectare cu fînețe și zăvoi zăceau sub apă.

Astă iarnă, într-o ședință care s-a ținut la raionul de partid Calafat, s-a hotărît ridicarea unui dig în ruptoarea din luncă. Ion Nicola, președintele sfatului popular, Emil Trăistaru instructorul de partid și Dumitru Pădureanu președintele gospodăriei colective din Ghidici, au strîns în jurul lor un mănunchi de gospodari vrednici și lucrările au început. Haralambie Dăbuleanu, Constantin Spulber, Ion Mîrșu, Florea Coman, Traian Duduiu au venit la dig cu carele, iar Ioana Domnișoru, Ștefan Bălan, Ion Nistor, Mirea Ion și Floricel Pavel secretarul U.T.M.-ului au venit cu cazmale și lopeți. In primele zile au lucrat la ruptoare vreo 20—30 de oameni, apoi au venit din ce în ce mai mulți. După o săptămînă, la dig lucrau peste 300 de oameni și 150 căruțe zilnic. Vreme de două luni și jumătate, 1.500 oameni și 600 căruțe au turnat în ruptoare peste 2.000 vagoane de pămînt și l-au bătut bine, ridicînd în calea puhoaielor un piept zdravăn, țesut cu crăci și întărit cu stîlpi bătuți pe fundul albiei.

★

Digul se isprăvise. Ion Nicola președintele sfatului a rînduit strajă. Venea primăvara și apele Dunării creșteau. Intr-o noapte, pe la mijlocul primăverii, străjerul de la dig a venit într-o goană în sat vestind în gura mare primejdia.

— Săriți oameni buni că se surpă digul.

Vestea asta a smuls oamenii din așternut. Buimăciți de somn s-au bulucit spre ruptoare care cu ce-a găsit la îndemînă.

Cînd au ajuns la dig se lumina de ziuă. Privind întinderile nesfîrșite de ape oamenii au rămas o clipă, acolo pe coama digului, uluiți. Valurile băteau creasta digului, gata să-l treacă și să-l macine ca pe-o movilă de nisip.

— Să cărăm pămînt pe coamă și să-l batem cu picioarele, strigă Ion Nicola.

Ca un roi de albine oamenii s-au risipit cărînd pămînt care cu ce apuca. Un bărbat voinic a stat o clipă nedumerit cu lopata în mînă. Cu ce să care pămînt? De-odată și-a tras cămașa de pe el și i-a legat cu mînecile gura făcînd-o sac. După cîteva clipe peste 30—40 oameni goi pînă la brîu cărau pămînt cu cămășile făcute saci.

Pe coama digului pămîntul creștea văzînd cu ochii. Pînă către prînz digul se înălțase cu-o jumătate de metru și pericolul era înlăturat. De-odată se auzi un strigăt.

— S-a spart digul pe la fund, trece apa prin el.

Pe dig oamenii au înmărmurit. Prin spărtură apa țîșnea bolborosind.

— Trebuie băgați saci cu pămînt în spărtură, altfel îl macină apa tot — strigă Ion Nicola.

O clipă oamenii s-au privit nedumeriți. Să bagi saci cu pămînt în spărtură? Ușor de spus, dar cine se încumetă la asemenea faptă? Să cobori cîțiva metri în apă și să astupi gaura făcută de puhoi în dig nu era glumă. Cine are asemenea curaj? Timpul trecea. Nu se auzea o șoaptă. De-odată un bărbat înșfacă un sac cu pămînt și dispăru în valuri. Cine-a fost? Nimeni n-a avut vreme să-l vadă. Sute de ochi erau țintiți spre locul în care dispăruse omul tîrît la fund de sacul greu cu pămînt. L-a înghițit vîltoarea? S-a înecat? A fost un om ori s-a rostogolit sacul singur? Sute de întrebări s-au rostit într-o frîntură de minut

— Dați încă un sac — se auzi vocea rudarului Aurică Caramet, ieșind din apă și dispărînd iar în valuri cu sacul în brațe.

Unul după altul, Caramet a băgat în spărtura din dig 12 saci cu pămînt, salvîndu-l de la surpare. După ce Caramet a ieșit din apa rece a Dunării, Ion Nicola l-a sfătuit să fugă pînă s-o încălzi. Apoi oamenii l-au învelit cu haine groase încît parcă ridicaseră o movilă peste el. Un băiețel de vreo zece ani se uită în ochii lui Caramet și-l întrebă în șoaptă:

— Nu ți-a fost teamă că te îneci, nene Aurică?

Caramet clătină din cap

— Nene Aurică ești un om grozav. Așa a spus tata și tovarășul președinte.

Aurică Caramet s-a încălzit în halnele groase în care l-au învelit oamenii și tare i-ar trage un pui de somn, dar puștiul nu-l lasă în pace.

— A mai zis tata că înoți ca un pește și că dacă nu erai mata s-ar fi spart digul și ni s-ar fi înecat grîul și porumbul. E adevărat, nene Aurică?

Dar Aurică Caramet nu i-a răspuns. Era tare ostenit și parcă-l încerca somnul.

ANDREI MUȘAT

Știați că...

„biologul sovietic acad. Tihon Gednev a demonstrat că clorofila se poate forma și la întuneric, că se va putea deci alege sistemul optim de iluminare a răsadnițelor și serelor?

...în sovhozuri prin folosirea avioanelor la însămînțatul orezului ritmul de executare a acestei lucrări este grăbit de 10-12 ori, iar plantele ajung la maturitate cu 15 zile mai devreme? Accelerarea ritmului de dezvoltare a plantei se realizează datorită faptului că însămînțarea din avioane se face pe terenuri inundate, iar semințele ajung astfel de la început în condițiile cele mai favorabile pentru ele.

...în deșerturile Uzbekistanului se cultivă fără irigație șapte feluri de plante furajere printre care: iarbă de Sudan, șofran, secară, ovăz? Ca agrotehnică specială pentru a reține în sol o cantitate maximă de umiditate naturală, aratul se face cu plugul fără cormană la peste 40 de cm. Apoi se plantează perdele de protecție din sacsaul negru care ridică de aproape două ori producția la hectar.

...oamenii de știință ucraineni au întocmit hărți pedologice pentru 2.500 de colhozuri și sovhozuri din republică? Aceste hărți conțin recomandări agrotehnice și ținînd seama de particularitățile fiecărui cîmp al asolamentului dau posibilitatea să se folosească mai eficient pămînturile, mașinile și îngrășămintele. Multe colhozuri ucrainene folosind hărți pedologice, au sporit de 1,5 ori producția la ha a culturilor agricole.

...în Gruzia a fost experimentată cu succes o nouă metodă de uscare a frunzelor de tutun? Frunzele de tutun supuse acțiunii razelor infraroșii se usucă în 1-2 ore în loc de 10-15 zile cît durează uscatul la soare. In al doilea rînd prin această metodă dispare operația dificilă de înșirare a frunzelor de tutun pe sfoară și se obține o producție de bună calitate.

...specialiștii uzbeci au stabilit că prin îngrășarea pășunilor din pustiurile Asiei Centrale cu azot, fosfor și sare potasică în îmbinare cu micro-elementele: bor, mangan, cupru, zinc, cobalt, nichel se sporește de două ori producția la hectar a ierburilor.

Ce să citim

AL. SAHIGHIAN: De la Tian-Șan la munții de Jasp

Pline de învățăminte sînt paginile închinate de scriitorul Al. Sahighian Kazahstanului. Din cartea apărută de curînd în editura Cartea Rusă aflăm despre izbutirile locuitorilor în lupta lor cu natura, despre progresul făcut de ei în anii puterii sovietice. Oamenii — scrie Al. Sahighian în legătură cu irigarea regiunii de sud — au făcut mai mult în această țară secetoasă: au plămădit-o din nou, i-au dat chip și forme, au modelat-o parcă asemeni unui modern Praxiteles, au zugrăvit-o cu paleta bogată, exuberantă a lui Gauguin. Azi, ei scot din acest pămînt întinerit, ovăz, grîu, orez, orz, mei, porumb, pepeni parfumați, fructe, legume, sfeclă, tutun, bumbac.

Mai aflăm despre luncile și islazurile Kazahstanului, despre ocupațiile locuitorilor care au învățat de la ruși să producă obiecte diferite și unelte, despre marile succese în săparea minelor, în descoperirea bogățiilor pămîntului, tractoare, într-un cuvînt despre propășirea unor ținuturi pe cît de depărtate, pe atît de interesante.

Vizităm, purtați de autor, Altaiul minier și luăm cunoștință de uzina de cupru din Baltaș. E cu neputință, în cuprinsul acestei scurte prezentări să stăruim asupra tuturor capitolelor cărții. Vom spune doar atît: că e plină de învățăminte, vedem cum oameni hotărîți muncesc să-și facă pe zi ce trece o viață mai bună, că, datorită uriașelor transformări realizate de Marele Octombrie, și îndepărtatele regiuni „de la Tian-Șan la munții de Jasp cunosc binefacerile civilizației; acum locuitorii acestor ținuturi, alături de întreaga colectivitate sovietică, luptă pentru pace, pentru progres.

Pentru lumina pe care autorul o proiectează asupra acestor ținuturi socotim cartea de mare folos și îndemnăm pe cititorii noștri s-o prețuiască — așa cum se cuvine.

I. P.

CU ȚEPI ȘI FĂRĂ ȚEPI

Colectiviștii din Cîndești, raionul Buhuși, au însilozat din timp furajele pentru vite.

Au de-acuma pregătite
Fîn, lucernă și bostani.
Că doar știți, nu poți la vite
Să dai iarna... hrana-n bani.

Colectivistul Ion Enciu de la G.A.C. din Dimieni, raionul Slobozia, a ieșit anul acesta foarte rar la muncă.

Și-acuma, e de presupus,
El își va spune cătrănit:
„Dacă la muncă nu m-am dus
Azi, nu mă mir că n-am... venit"!

Muncitorii din gospodăria agricolă de stat Rupea sprijină politehnizarea învățămîntului

In cadrul școlii medii Rupea funcționează de mai mulți ani un atelier pentru practica elevilor în diferite meserii.

De curînd, într-una din ședințele cu comitetul de părinți s-a semnalat faptul că atelierul are nevoie de unele scule ca dornuri, dălți de fier, etc. și s-a făcut propunerea ca școala să apeleze la unele întreprinderi din oraș pentru ca acestea să sprijine atelierul cu scule.

Conducerea gospodăriei de stat Rupea a răspuns de îndată cererii școlii. Muncitorii atelierului mecanic și de fierărie din gospodărie s-au angajat să confecționeze în timpul lor liber și din materialele recuperabile un număr de 10 dălți de tăiat fier, 10 dornuri, 10 chernere, 3 clești de forjă, 2 cadre de bomfaier și să recondiționeze o nicovală reformată.

Un mare număr de părinți ai căror copii învață la Școala Medie din Rupea au sprijinit această acțiune. Astfel, mecanicul Artz Daniel a donat atelierului școlii un polizor mic de mînă, alții au donat clești de cuie, ciocane, clești patent și alte unelte. O parte din materiale au și fost predate conducerii școlii medii din Rupea, care a mulțumit călduros muncitorilor pentru sprijinul dat.

TIRNAVOI TEOFIL
corespondent

Notă
O ADUCEA DIN CONDEI

Nicolae Bărbulescu, fost casier la cooperativa din comuna Coșești, raionul Pitești, se îndeletnicea cu falsificarea chitanțelor. A falsificat o dată, de două ori, de mai multe ori, pînă cînd, în sfîrșit, a fost descoperit și dat pe mîna justiției populare. Justiția a descoperit că escrocul reușise să falsifice acte în valoare de 47.000 de lei, pe care i-a furat din avutul cooperativei.

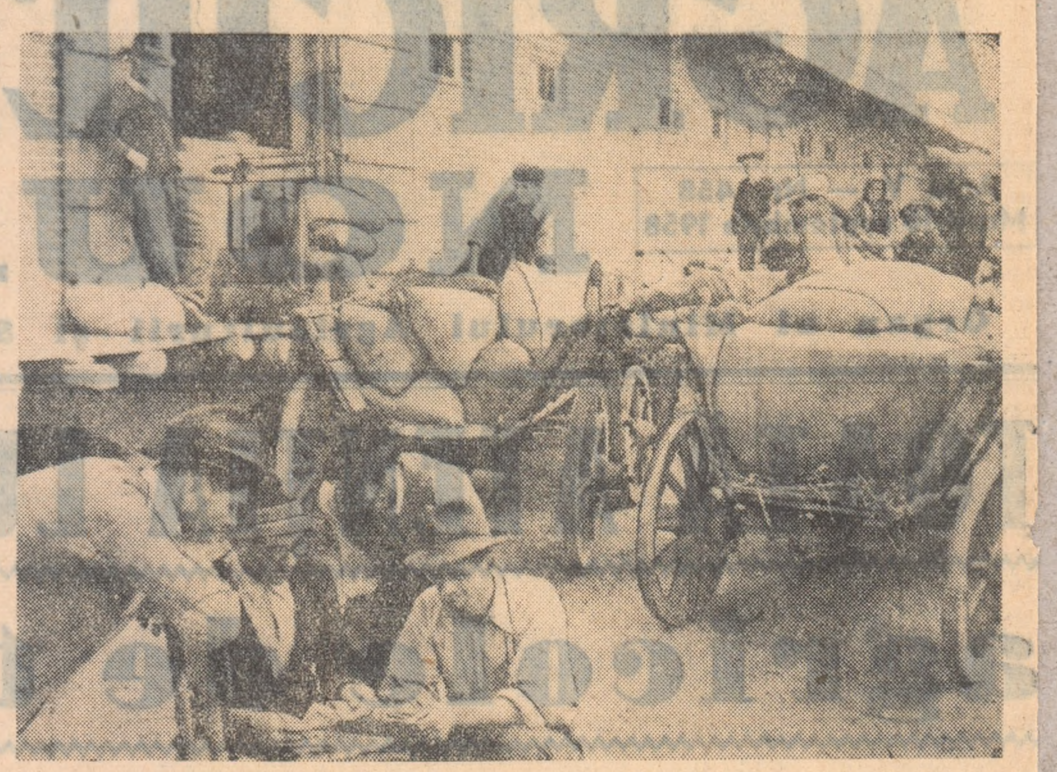
Cooperativa de consum din comuna amintită, ca oricare unitate de acest fel, are gestionari. Aceștia, așa după cum „sună" regulamentul, au datoria să depună la casieria cooperativei banii rezultați din vînzarea mărfurilor. Același lucru îl făceau și gestionarii cooperativei din Coșești. Ba, de multe ori, aceștia își spuneau între ei, atunci cînd trebuiau să depună banii la casierie: „Măi, da' grijuliu mai e casierul ăsta al nostru? Cum tragem obloanele, hop și el în magazin să-i predăm banii".

Așa-și ziceau gestionarii. Bărbulescu se grăbea însă să încaseze banii de la gestionari nu de dragul de a-i pune la adăpost în casieria cooperativei, ci de-ai putea trece pe numele lui. După ce casierul lua banii de la gestionari trecea într-un chitanțier suma încasată — să zicem — 2.500 de lei. Cînd trebuia să predea chitanța la serviciul contabilității, Bărbulescu nu o preda pe cea reală, ci o altă chitanță în valoare de 1.500 de lei. Așa a procedat, bunăoară, cu suma de 2.500 de lei pe care a încasat-o de la gestionarul Pantelimon Petrescu. Ca să poată fura în felul arătat, falsificatorul Bărbulescu lucra cu două chitanțiere. Un alt fel de a fura al casierului mai era și modificarea cifrelor din borderourile de depunere a sumelor la bancă. Uneori, cînd trebuia să verse la bancă o sumă de 5.000 de lei, de pildă, Bărbulescu avea grijă ca înainte de 5 să mai treacă și cifra de unu. In registrele de casă el se descărca apoi cu suma de 15.000 de lei. Plusul de 10.000 de lei îi rămînea lui. Sume mari de bani și-a însușit acest falsificator și prin întocmirea de borderouri fictive la achiziționarea produselor agricole.

Dar, așa cum spune proverbul: „Ulciorul nu merge de multe ori la apă". Pînă la urmă Bărbulescu a fost descoperit și dat pe mîna justiției populare care l-a condamnat la 8 ani închisoare corecțională și confiscarea averii

GH. BACIU

DIN AVANS

Producțiile obținute de gospodăria colectivă din Slobozia Mîndra, raionul Turnu Măgurele, sînt mari. Așișderea și veniturile colectiviștilor. Ei au primit ca avans însemnate cantități de cereale. Iată-i pe colectiviștii Dachin Nicolae, Udma Marin, Jilcă Alexandru care predau la baza de recepție grîul vîndut cooperativei la preț de achiziții. Fiecare colectivist a vîndut între 3—500 kg. de grîu. Ei vor mai vinde cooperativei grîu și la sfîrșitul anului, după împărțirea definitivă a produselor pe anul în curs.

Foto: M. IVANCIU

Despre disciplina financiară și relațiile dintre gospodăriile colective și băncile agricole

A apărut nu de mult o hotărîre a Consiliului de Miniștri în legătură cu creditele pe termen lung acordate gospodăriilor colective. In această perioadă, în casa gospodăriilor intră foarte mulți bani. Tot în această perioadă, odată cu strînsul roadelor, ajunge la scadență cea mai mare parte a creditelor pe termen scurt. Iată trei fapte care cer ca importanta problemă a creditului să stea în centrul atenției. Aceste fapte ne-au determinat să întreprindem un mic raid la filialele raionale ale Băncii agricole. Am ales filialele din raioanele Filimon Sîrbu și Lehliu. Raioanele sînt complet cooperativizate.

Constatările făcute nu sînt decît în parte îmbucurătoare.

In ambele raioane sînt gospodării colective care au folosit bine creditele. Printre acestea se pot enumera gospodăriile din satele Horia, Găiseanca, Oprișenești, Vișani, raionul Filimon Sîrbu și Săpunari, raionul Lehliu, care, cu ajutorul creditelor primite de la stat, au crescut vertiginos, devenind unități puternice, multilateral dezvoltate. Aceste gospodării au, ce-i drept, un volum de datorii ce întrece pe al altor unități. Fiind puternice ele își achită totdeauna ratele înainte de scadență. Recenta hotărîre privind creditele îmbunătățește simțitor sistemul creditării; creditele se vor acorda cu precădere unităților care investesc într-o măsură mai mare fonduri proprii în obiectivele creditate. Procentul de creditare, modalitatea și termenele de rambursare a banilor împrumutați diferă de la obiectiv la obiectiv, în funcție de importanța economică a fiecăruia.

Se mai întîmplă însă ca unele gospodării să solicite împrumuturi pe care nu le folosesc conform angajamentului luat. In această situație se află gospodăria din Plopu care a împrumutat 58.000 de lei, pentru ridicarea unui saivan și a unei maternități de scroafe. Banii au fost folosiți însă pentru ridicarea unui pavilion administrativ care e element necreditabil. Aici a avut loc o evidentă deturnare de fonduri.

Există, de asemenea, la unele gospodării tendința de a nu efectua operații financiare prin Banca agricolă. Aceste gospodării încasează în numerar mari sume de bani. Se pot da multe exemple de gospodării care procedează în felul acesta. Iată cîteva. Gospodăria colectivă din Ibrianu, deși avea contract cu Agevacoop, a transportat zarzavaturile la Rîmnicu Sărat și le-a vîndut Aprozarului de acolo care i le-a plătit în numerar. La fel a procedat și gospodăria agricolă colectivă „1 Mai" din Bălteni care a pretins și a obținut ca D.C.A. să-i plătească în numerar lîna contractată. Și mai grăitor este exemplul gospodăriei colective din Lupșanu, raionul Lehliu, care, în prima jumătate a anului, a încasat prin cont numai 38 la sută din veniturile bănești realizate.

Făcînd încasări și plăți în numerar, gospodăriile colective încearcă să ocolească controlul Băncii, lucru care, din păcate, le reușește uneori. Că aceasta este spre paguba gospodăriilor și a colectiviștilor este evident și nu are rost să mai stăruim.

In multe gospodării colective se găsesc sume de bani ce depășesc de cîteva ori plafonul de casă aprobat de adunările generale. Adesea aceste sume sînt ținute în alte locuri decît în casa de bani și sînt intrate în gospodărie pe baza unor acte provizorii, necontrolabile, fapt ce favorizează comiterea ilegalităților în mînuirea fondurilor bănești.

Controlul Băncii agricole este ocolit uneori cu ajutorul unităților CEC. Deși nu li s-a dat mandat să primească spre păstrare și fructificare fondurile bănești ale gospodăriilor colective, unitățile CEC trec uneori peste atribuțiile care le au. Numai în 2 zile CEC Lehliu a primit de la gospodăria din Ștefănești peste 20.000 de lei. Totodată gospodăria a fost găsită ținînd în casa sa mari sume de bani.

Relațiile financiare dintre gospodării și filialele Băncii agricole prezintă și alte aspecte care generează învățăminte. Nu ne vom ocupa acum de toate aceste aspecte. Ele vor face obiectul altor articole ce le vom publica mai tîrziu.

Filialele Băncii agricole au datoria să instituie un control riguros asupra operațiilor financiare ale gospodăriilor colective. Controlul folosirii împrumuturilor de investiții și producție este o sarcină a Băncii de primă importanță. Trebuie combătută de asemenea tendința unor unități de a nu vira sumele statutare în conturile 32 și 32/1, conturi ce privesc, primul cheltuielile de producție și rambursările de împrumuturi, iar al doilea, plata zilelor-muncă.

Este de asemenea, timpul ca filialele Băncii să treacă la încasarea creditelor de producție. In luna aceasta se pot încasa toate creditele de producție acordate pentru legumicultura, viticultură, cultura sfeclei de zahăr, creșterea păsărilor etc. Banii încasați pot fi folosiți pentru acordarea de credite pe termen lung. Exemplul gospodăriilor colective din satul Horia și din alte părți arată că, mărindu-și averea obștească, unitățile cooperatiste nu mai sînt nevoite să facă apel în fiecare an la credite de producție.

Filialele Băncii agricole pot să-și îndeplinească sarcinile mari ce le revin în privința operațiilor și disciplinei financiare din gospodăriile colective și cu ajutorul comisiilor de revizie din aceste unități. Este de datoria lor să instruiască temeinic pe membrii acestor comisii care au sarcina de a veghea la respectarea legalității populare și a prevederilor statutare, la apărarea proprietății obștești.

M. CALIANU

Informații

In ziua de 12 septembrie s-a deschis la Budapesta Expoziția Agricolă Republicană Maghiară cu participare internațională. La deschiderea Expoziției a luat parte din Republica Populară Romînă o delegație condusă de tov. Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii. La această expoziție țara noastră participă cu exponate viticole.

★

Ieri s-a deschis în Capitală conferința de pedologie, organizată de Academia R.P. Romîne, Comitetul Geologic și Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Conferința are drept scop un schimb de experiență în problemele privind nomenclatura, clasificarea și criteriile de caracterizare a solurilor, pentru a se ajunge la o unitate de vederi în întocmirea hărții solurilor Europei. La conferință participă pedologi din R. P. Albania, R. P. Bulgaria, U.R.S.S., R. D. Germană, R. Cehoslovacia, Grecia și alte țări.

★

Simbătă trecută a plecat la Varșovia o delegație de specialiști din Ministerul Agriculturii și Silviculturii pentru a participa la consfătuirea care are loc între 15 septembrie și 2 octombrie în cadrul CAER. Problemele ce vor fi discutate privesc selecționarea soiurilor de plante agricole.

★

In după amiaza zilei de 13 septembrie, într-un cadru festiv, centrul mecanic Buzău a primit drapelul de fruntaș, al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Sindicatul Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Centrului mecanic Buzău i s-a acordat drapelul de fruntaș pentru realizările deosebite obținute în muncă în primul semestru al anului în curs. Astfel, C. M. la reparații și-a îndeplinit planul în procent de 108,7 la sută, la recondiționări de piese 113.5 la sută, la fabricări de piese de schimb la tractor 126,7 la sută, iar la fabricări de piese de schimb pentru mașini agricole în procent de 116 la sută.

★

La stațiunea experimentală pomicolă Voinești, regiunea Ploești, a Institutului de cercetări horti-viticole, a avut loc în ziua de 14 septembrie o consfătuire cu lucrătorii din sectorul pomicol al gospodăriilor de stat din regiune. Tot la această stațiune, în ziua de 21 septembrie, se va ține o consfătuire pomicolă, la care vor lua parte mulți colectiviști și țărani muncitori din sectorul individual din regiunea Ploești.

★

In majoritatea podgoriilor din țară a început culesul viilor. La Drăgășani, Ostrov, Giarmata, Jidvei etc se recoltează zilnic între 12-30.000 kg de struguri. După evaluările specialiștilor, anul acesta se înregistrează una din cele mai mari producții de struguri din ultimii 20 de ani.

★

Gospodăriile agricole de stat din întreaga țară au însămînțat pînă la 13 septembrie mai mult de 30.000 de ha cu culturi de toamnă, din care peste 16.000 de ha cu grîu și orz. Cea mai mare suprafață cu grîu — aproape 3.000 de ha. — a fost însămînțată de gospodăriile de stat din regiunea Galați.

★

Pentru depozitarea porumbului știuleți, anul acesta vor fi construite noi coșare în regiunile Galați, Constanța și București. De asemenea, bazele de recepție au fost înzestrate cu 40 de noi benzi transportoare. Fiecare bandă are un debit de 4 vagoane pe oră, înlocuind munca a 6 oameni.

Și pe terenurile sărace se pot obține recolte bogate de grîu

Cu trei ani în urmă, la cercul agrotehnic al căminului cultural din comuna Oarja, raionul Pitești, țăranii muncitori nu credeau că pămînturile din comuna lor pot da producții de grîu care să depășească 1200 kg. la hectar. „Sînt pămînturi sărace, iuți, spuneau ei, care nu pot da mai mult de 30—40 duble la pogon". Greu se lăsau convinși să vină să asculte lecțiile agrotehnice. Dar mai greu puneau în practică ceea ce auzeau la cursuri. Un an și jumătate au stat la cooperativă îngrășămintele chimice, fără ca să fie folosite. Și din cele cîteva mii de kg. de azotat de amoniu și superfosfat, cîte au fost aduse în comună, numai un singur întovărășit a luat cîteva kg. de azotat de amoniu. Le-a folosit la porumbul pe care nu l-a putut semăna cu bălegar la cuib, cum se practică în multe comune din raioanele Pitești, Costești, Topoloveni și Vedea ale regiunii Pitești. Rezultatul a fost bun.

In primăvara anului următor, mulți din cei care au participat la cursurile agrotehnice au urmat pilda consăteanului lor, și au obținut rezultate bune.

In septembrie 1956, în ședința de organizare a muncilor privind însămînțările de toamnă, întovărășiții din comună au hotărît să înființeze un lot demonstrativ cu mai multe culturi organizate la care să se aplice toate lucrările prevăzute de regulile agrotehnice și în condițiile specifice locale.

Problema principală ce s-a pus a fost refacerea fertilității solului prin aplicarea unui asolament și prin folosirea gunoiului de grajd în amestec cu îngrășăminte chimice și cu praful de var.

Solul din comuna Oarja, ca toate solurile din centrul și nordul regiunii Pitești este sărac în substanțe nutritive și acid; este nevoie de foarte multe îngrășăminte și de praf de var pentru a-l face fertil și a-i micșora aciditatea — iuțeala, cum îi spun localnicii. Sărac în substanțe nutritive și cu aciditatea prea mare, acest tip de sol este puțin prielnic culturii grîului și porumbului, care sînt cele mai răspîndite în regiune.

De organizarea lotului demonstrativ răspundeau tovarășii Neacșu Gheorghe, Stanciu Dumitru, Ilie Florea și Diaconu Gheorghe. Lotul, în suprafață de 8 ha s-a împărțit în opt parcele de cîte un hectar fiecare. S-a stabilit să se practice un asolament de 8 ani, cu următoarele culturi: grîu de toamnă, două parcele; porumb, două parcele; trifoi, două parcele; borceag, o parcelă și ovăz pentru boabe o parcelă. Orînduirea culturilor stabilită în asolament a fost aceasta: borceag, grîu de toamnă, porumb, ovăz cu trifoi ascuns, trifoi, grîu de toamnă și porumb.

Cultura trifoiului nu a fost cunoscută în această comună pînă în anii 1951—1956, în care perioadă de timp s-a semănat pentru prima oară la gospodăria colectivă din Oarja, cu rezultate destul de bune. Trifoiul s-a introdus în asolament cu dublu scop și anume: ca plantă care să ajute solul să-și refacă fertilitatea și ca să asigure vitelor un nutreț de bună calitate.

Pentru realizarea unui agrofond superior, adică pentru a fi ajutate plantele cu substanțe nutritive, s-a stabilit să se aplice următoarele îngrășăminte: pe parcela pe care se seamănă borceagul să se dea primăvara, la însămînțare, 120 kg. azotat de amoniu; pe parcela pe care se seamănă grîul de toamnă după borceag, să se dea toamna cel puțin două tone gunoi de grajd bine fermentat amestecat cu 300 kg. praf de var și 300 kg. superfosfat, iar primăvara, pe îngheț-dezgheț, 120 kg. azotat de amoniu; pe parcela pe care se seamănă porumb să se dea bălegar la cuib, la semănat, iar în timpul prașilelor să se dea azotat de amoniu pînă la 100 kg., urmînd ca, în măsura în care se va asigura gunoiul de grajd, să se dea din acest îngrășămînt o dată cu arătura de toamnă, 30 de tone, sau dacă nu este posibil să se dea măcar 10 tone în amestec cu o tonă sau două de praf de var, după nevoie. Acest îngrășămînt urmează să ajute în anii următori și dezvoltării trifoiului. Pe parcela pe care se seamănă ovăzul cu trifoiul ascuns să se dea 120 kg. azotat de amoniu o dată cu însămînțările; aceasta va ajuta atît creșterea ovăzului cît și a trifoiului pînă cînd acesta din urmă își va putea produce singur azotul cu ajutorul bacteriilor din nodozități; parcelele 5 și 6, cît timp sînt acoperite cu trifoi, nu primesc nici un fel de îngrășămînt; grîul ce se seamănă după trifoi nu va primi de asemenea, nici un fel de îngrășămînt; parcela 8, care se seamănă cu porumb, va primi 100 kg. azotat de amoniu la hectar la prașilele porumbului.

In toamna anului 1956, parcelele 2 și 7 s-au semănat cu grîu de toamnă într-o singură arătură, o parcelă în miriște și o parcelă în porumbiște. Arătura s-a făcut în coame pe parcele late de 12 m, pentru a se da posibilitatea apelor să se scurgă spre șanțurile de pe margini în perioada ploilor abundente, solul fiind impermeabil de la adîncimea de 30—40 cm. Ca îngrășăminte s-au dat două tone gunoi de grajd bine fermentat, în amestec cu 300 kg var și 300 kg superfosfat. Grîul a fost însămînțat pînă la 15 octombrie cu mașina. O parcelă, cea din porumbiște, a fost semănată în benzi, cu două rînduri la bandă și la 12 cm distanță rînd de rînd, distanța dintre benzi fiind de 27 cm; cealaltă parcelă s-a semănat în rînduri simple. Primăvara, pe îngheț-dezgheț, amîndouă parcelele au primit cîte 100 kg azotat de amoniu. Lanurile au fost plivite de buruieni. Grîul în benzi nu s-a putut prăși.

Anul agricol 1956—1957 a fost un an bun pentru toate culturile și îndeosebi pentru cultura grîului. Grîul a intrat bine dezvoltat în iarnă, a vegetat normal și n-a fost atacat de dăunători și boli. Poală a avut puțină și îndeosebi cel semănat în benzi. Ambele lanuri prezentau o uniformitate a dezvoltării spicelor, care numărau între 18 și 36 boabe, în timp ce în lanurile vecine, ce serveau ca martore, poala era mai multă, iar spicele aveau sub 24 boabe. Recoltatul s-a făcut cu secerătoarea simplă, cam tîrziu, cînd grîul a intrat în coacerea deplină. Producția ce s-a obținut a fost de 1870 kg. la ha la grîul semănat în rînduri simple și cu 200 kg. la ha mai puțin la grîul semănat în benzi, în timp ce grîul întovărășirii din cultura mare, semănat în arătură făcută cu tractorul, dar semănat prin împrăștiere, a dat o producție de 1300 kg. la ha, iar media pe comună în sectorul individual a fost de numai 1100 kg.

Sporuri mari de recoltă s-au obținut atît la ovăz, cît și la porumb. Sporul la ovăz a întrecut cu mult așteptările întovărășiților, care au organizat cîmpul demonstrativ.

In toamna anului 1957, grîul din lotul demonstrativ s-a semănat în două arături, planta premergătoare fiind borceagul cosit pentru nutreț. Prima arătură s-a făcut imediat după recoltarea borceagului, la 10—12 cm adîncime și pînă toamna s-a grăpat de două ori. A doua arătură s-a făcut tot la aceeași adîncime cu o săptămînă înainte de însămînțatre. O dată cu ultima arătură s-a dat cîte patru căruțe gunoi de grajd bine fermentat la hectar, amestecat cu 1.000 kg. var sub formă de praf și 300 kg. superfosfat. Grîul de sămînță a fost schimbat la bază cu grîu recunoscut din soiul A 15 înmulțirea III. Semănatul s-a făcut cu mașina în jurul datei de 10 octombrie, în benzi, fiecare bandă avînd cîte patru rînduri la 12 cm. distanță rînd de rînd. Distanțele dintre benzi au fost de 36 cm. Toamna și iarna au fost sărace în precipitații. Totuși grîul a avut suficientă umezeală să se dezvolte și să vegeteze destul de bine, deosebindu-se mult de grîul semănat în mod obișnuit nu numai de cel din lanurile vecine dar și de tot grîul semănat pe soluri asemănătoare, brune podzolite, din toată regiunea Pitești.

In ultimele zile din primăvară, pe îngheț-dezgheț, s-au aplicat 120 kg. azotat de amoniu la hectar. Luna aprilie a fost bogată în ploi, acestea bătătorind pămîntul peste măsură. După ce au încetat ploile, de îndată ce s-a putut intra pe loc, intervalul dintre benzi a fost prășit cu prășitoarea amenajată în acest scop. Luna mai a fost foarte secetoasă și cu călduri neobișnuit de mari, care au forțat mult evaporarea apei din sol. Grîul și-a menținut tot timpul coloritul verde închis, deosebindu-se mult de cel din lanurile martor. In timpul formării bobului au căzut cîteva ploi locale, care l-au ajutat mult. Un atac puternic al tripsului a cauzat pagube de peste 10 la sută. Recoltarea grîului s-a făcut în pîrgă, cu secera. La treier s-a obținut o producție de 1320 kg. boabe la hectar, pe cînd media lanurilor vecine a fost de 550 kg. la ha., iar media pe comună de 500 kg. S-a obținut un spor de 770 kg. la ha., față de producția obținută în lanurile vecine și cu 820 kg. la ha. mai mult față de producția medie obținută în comună.

Agrotehnica aplicată la culturile din lotul demonstrativ al întovărășirii „6 Martie" din comuna Oarja dovedește cu prisosință țărănimii muncitoare că și în anii foarte puțini favorabili culturii grîului, cum a fost anul agricol 1957—1958, se pot obține recolte mari, care să satisfacă cu prisosință eforturile depuse.

Ing. MOCANU STROE
Secția agricolă regională Pitești

ROADELE MUNCII ÎN COMUN

De fapt, rezultatele obţinute anul acesta la grîu şi porumb de întovărăşiţii din comuna Cruşeţu, regiunea Craiova, nu au la bază cine ştie ce metode cunoscute unor întovărăşiţi şi necunoscute altora. Trebuie să precizăm de la început că înăuntrul aceleeaşi întovărăşiri s-au scos recolte deosebite. Pe unele parcele grîul a dat între 900 şi 1.000 kg. la hectar, iar pe altele n-a depăşit 650 kg. la hectar. Am discutat îndelung cu întovărăşiţii despre această situaţie.

Atît pentru cei din prima categorie, cît şi pentru ceilalţi explicaţia diferenţei de recoltă a devenit deosebit de clară. Cînd în terenul bine pregătit, însămînţezi numai grîu bob şi bob pe care nu-l laşi apoi să-l inece buruienile, nu se poate să nu obţi spor de recoltă chiar şi în anii secetoşi, cum a fost în această regiune anul 1958.

Intovărăşirea din Cruşeţu numără 72 de familii. Ele stăpînesc 112 ha. teren arabil. Anul trecut, cînd s-a pus problema ca munca să fie organizată în comun, aşa după cum prevede statutul, întovărăşiţii au fost de acord. Cînd să se treacă la treabă, s-a văzut însă că unii fuseseră de acord numai în vorbe. Doar 22 de familii au strîns în comun sămînţa de grîu pe care apoi au schimbat-o cu grîu recunoscut ca bun de sămînţă, au tratat-o, , au îngrăşat suplimentar cultura şi au plivit buruienile. Chiar înainte de secerat devenise limpede care dintre întovărăşiţi avuseseră dreptate. In vara aceasta, la treierat, lucrurile s-au lămurit şi mai bine. Peste 300 kg la hectar era sporul obţinut de întovărăşiţii care strînseseră sămînţa şi lucraseră în comun.

Rezultatele obţinute la cultura de porumb au prilejuit întovărăşiţilor noi învăţăminte. Pentru însămînţatul porumbului a fost aleasă o tarla în suprafaţă de 34 de ha. Tehnicienii secţiei agricole a raionului au sfătuit pe întovărăşiţi să însămînţeze porumb hibrid. Dar, acasă membrii nici nu vroiau să audă de o aşa propunere. „Nu mai suflu eu în cocoloş, de pe urma hibridului" — zicea Nicolae Fota, Mihai Liţoiu, Ilie Şarpe, Nicolae Truşcă şi alţi cîţiva îi ţineau hangul. Nici cu data de însămînţare nu erau de acord. „Pe la 10—12 aprilie" — spuneau inginerii de la raion, explicînd întovărăşiţilor de ce e bine aşa; în timp ce unii din membrii întovărăşirii spuneau că e bine să semene pe „la începutul lui mai". Pînă la urmă, Dumitru Sîrbu, Vodă Mîndruţ, Hurezan Emanoil, Ion Nică şi alţi întovărăşiţi, increzători în vorba tehnicienilor, le-au urmat sfatul. Aşa se face că o parte din tarla a fost însămînţată cu porumb hibrid, iar cealaltă parte cu sămînţă de care a avut fiecare. Cei care au fost de acord să pună hibrid, erau tocmai cei hotărîţi să lucreze în comun.

— Merita să vedeţi cum arăta tarlaua de porumb la vreo 2 săptămîni după ce noi însămînţaserăm — îmi spunea Dumitru Sîrbu.

Cei care lucrau în comun isprăviseră prima praşilă, în vreme ce pe unele fîşii din parcela alăturată, unii întovărăşiţi abia însămînţau. Ca să nu mai lungim vorba, treaba n-a mers bine pe locurile celor nehotărîţi să lucreze în comun.

Muncind laolaltă, stăpînii lanului de porumb hibrid au prăşit cultura de 3 ori, în timp ce vecinii lor care însămînţaseră mult mai tîrziu, aproape pe uscăciune, nu l-au prăşit decît de 2 ori, iar pe unele fîşii doar odată.

Şi în acest caz, rezultatele au fost cum nu se poate mai lămuritoare. Porumbul hibrid a dat în medie peste 2.300 kg. la hectar, iar pe unele locuri din terenul nemuncit în comun, producţia a fost de 800—900 kg. la hectar şi chiar de 500 de kg.

Intovărăşitul Şarpe Ilie şi nu numai el, vorbeşte cu obidă de această lecţie „usturătoare" cum însuşi o numeşte. In schimb ea le-a deschis ochii asupra avantajelor muncii în comun, cu respectarea regulilor agrotehnice. De aceea, toţi au hotărît ca începînd din anul viitor să lucreze numai în comun.

Ceva mai mult. Aflînd de recoltele mari obţinute de gospodăriile colective din Căpreni şi Stoiana, 12 familii de întovărăşiţi din Cruşeţu, sînt hotărîte să pună şi în satul lor bazele unei gospodării agricole colective. Au şi făcut cererile.

T. OPREA

A ÎNCEPUT DIN PLIN SEMĂNATUL GRÎULUI

Vrednicii mecanizatori de la S.M.T. „23 August", regiunea Constanţa, pregătind din vreme terenurile gospodăriilor colective din raza lor de activitate, au trecut la semănatul culturilor de toamnă. Astfel, rapiţa a şi fost semănată pe toate cele 500 ha planificate. Şi semănatul orzului de toamnă şi al secarei furajere e pe terminate. Pînă zilele trecute, fuseseră semănate peste 550 ha cu aceste culturi.

La gospodăria colectivă din Pecineaga, mecanizatorii din brigada a V-a de sub conducerea şefului de brigadă Ştefan Cozlenco au însămînţat zilele trecute chiar primele tarlale cu grîu de toamnă.

Ca urmare a măsurilor luate de către organele de partid şi de stat, începînd de la 10 septembrie, pe ogoarele regiunii Constanţa, semănatul grîului a început din plin.

L. ION

LA CULESUL MERELOR

Livada de meri a gospodăriei de stat Mogoşoaia, bine întreţinută, va da în anul acesta o mare producţie.

In fotografie: muncitoarea Anton Rădiţa, una din muncitoarele fruntaşe ale gospodăriei culege mere pentru a le trimite magazinelor gostat.

Foto: AGERPRES

FONDUL DE BAZĂ — izvorul succeselor gospodăriei colective

(Urmare din pag. 1)

unui fond de bază puternic, în permanentă creştere. Numărul de animale din avuţia obştească a ajuns la cîteva mii. Ferma de bovine, de pildă, numără astăzi mai mult de 200 de capete, între care 74 de vaci cu lapte; numărul oilor, proprietate obştească, se ridică la 1.680, cel al porcilor la peste 400, din care 84 scroafe mari de prăsilă şi 120 de porci pentru îngrăşat. La ferma de păsări efectivul a ajuns la 1.700 de bucăţi; gospodăria are 115 stupi.

Pentru fiecare categorie de animale au fost ridicate construcţiile respective: patru grajduri pentru vite mari, două saivane pentru oi, adăposturile necesare tineretului bovin şi cabalin, cele ce sînt de trebuinţă fermelor de porci şi păsări.. O parte din construcţii, îndeosebi anul acesta, au fost ridicate prin investiţii din fonduri proprii.

Cît priveşte atelierele, gospodăria colectivă din Cobadin este un adevărat complex. Găseşti aici ateliere de rotărie şi fierărie, de curelărie şi tinichigerie, atelier de tîmplărie unde se lucrează îndeosebi mobilă; pînă şi presă de ţiglă şi atelier de vulcanizare au fost înfiinţate la Cobadin. Se execută nu numai ceea ce este de trebuinţă diverselor sectoare de producţie, ci şi comenzi din afară pentru care gospodăria îşi încasează, bineînţeles, veniturile respective. Toate acestea aduc colectiviştilor cîştiguri frumoase. Anul trecut, din totalul veniturilor băneşti realizate de gospodărie — 1.690.000 lei — aproape jumătate au provenit din sectorul zootehnic şi întreprinderile anexe. Anul acesta contribuţia diferitelor sectoare de producţie la venitul total bănesc planificat la 2.307.800 lei va fi şi mai substanţială.

Bani buni încasează colectiviştii de pe urma vînzării de produse în baza contractelor încheiate cu statul. Faptul că gospodăria agricolă colectivă s-a dezvoltat multilateral şi că în fiecare an se obţin producţii mari la hectar oferă posibilitatea vînzării unor cantităţi mereu sporite de produse prin organizaţiile de stat. Anul acesta cantităţile contractate sînt aproape duble în comparaţie cu anul trecut. Colectiviştii au valorificat sau urmează să valorifice, conform contractelor încheiate, 65 de vagoane de grîu şi porumb, 70.000 de litri de lapte, circa 13.000 de kg de carne, plus floarea-soarelui, rapiţă şi altele. Produsele valorificate prin organizaţiile de stat au adus gospodăriei, numai pînă la 1 iulie, un venit de peste 1.400.000 lei.

După cum se vede, creşterea fondului de bază şi deci dezvoltarea avutului obştesc înseamnă venituri băneşti din ce în ce mai mari pentru gospodărie. Iar aceasta, în ultimă instanţă, duce la sporirea valorii zilei-muncă. Dacă în primul an de activitate gospodăria a repartizat membrilor săi numai cîte 1,50 lei la ziua-muncă, în afară de produse, în 1957 veniturile băneşti cuvenite la ziua-muncă au fost de 7 lei; pînă la 1 august anul acesta avansurile băneşti primite de colectivişti s-au ridicat la 8 lei pentru fiecare zi-muncă. Totodată, membrilor gospodăriei li s-au repartizat în fiecare an, în raport cu munca depusă, cantităţi sporite de diferite produse.

★

Faţă de primul an de activitate, fondul de bază în gospodăria agricolă colectivă din Cobadin a crescut de aproape 30 de ori. Saltul e desigur apreciabil.

Raportat însă la suprafaţa actuală a gospodăriei — 3.821 ha. teren agricol — fondul de bază este încă mic. Aceasta se explică în primul rînd prin faptul că o bună parte din suprafaţa de teren a fost colectivizată în ultimii ani. N-a existat deci timpul necesar pentru creşterea corespunzătoare a fondului de bază. Folosind toate posibilităţile create prin colectivizarea totală a comunei şi dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, colectiviştii pot să asigure acum această creştere într-un ritm rapid. Membrii gospodăriei, în frunte cu consiliul de conducere, îşi îndreaptă atenţia spre asigurarea unui consum cît mai raţional de zile-muncă, spre îmbunătăţirea evidenţei, în aşa fel ca preţul de cost al produselor să poată fi just apreciat. E nevoie, de asemenea, ca printr-o evidenţă clară şi la zi şi prin asigurarea unui control temeinic şi sistematic să fie descoperite şi înlăturate risipa şi încercările de ştirbire a avutului obştesc.

Orice efort făcut în direcţia lărgirii fondului de bază, a creşterii avuţiei obşteşti, răsplătesc pe colectivişti îndoit şi înzecit. E o concluzie pe care cei din Cobadin au desprins-o din experienţa lor şi de care e bine să se ţină seama în toate gospodăriile noastre colective.

IRIGAREA îşi spune cuvîntul

In perimetrul gospodăriei agricole de stat Urziceni se află o baltă ce se întinde pe o distanţă de aproape 7 km. Multă vreme, balta aceasta, plină de stufăriş, brădiş, şi tot felul de dăunători care fac aproape imposibilă vieţuirea peştelui n-a adus nici un folos gospodăriei. Anul trecut însă, ea a devenit o sursă importantă de irigare a culturilor. Pe terenurile din preajma ei s-a construit o întinsă reţea de diguri, cănale şi conducte cuprinzînd o suprafaţă de 100 ha, pe care s-a cultivat porumb dublu hibrid.

Agrotehnica superioară folosită şi mai cu seamă cele trei udări efectuate în perioadele în care porumbul are mai multă nevoie de apă au făcut ca fiecare hectar cultivat în sistem irigat să dea o recoltă de aproape 4.000 kg. de porumb boabe Pe o altă parcelă — de 30 ha. — de asemenea irigată, s-a produs sămînţă de porumb dublu hibrid U-22, gospodăria punînd astfel la dispoziţia statului 7,5 vagoane de sămînţă pură, de înaltă productivitate. Aceste succese au determinat conducerea gospodăriei să extindă în acest an cultura porumbului irigat la 215 ha., din care 200 ha au fost destinate producerii de sămînţă de porumb dublu hibrid prin încrucişarea hibrizilor simpli Pioneer 345.

Am avut prilejul să vizitez lotul de hibridare împreună cu maistrul de cultură Dumitru Dumitraşcu şi tînărul Costel Neagu, şeful brigăzii speciale în grija căreia se află lotul. Strujenii înalţi şi viguroşi, încărcaţi de ştiuleţi mari şi plini de boabe dovedeau că aici s-a muncit cu deosebită tragere de inimă. Intr-adevăr, membrii brigăzii speciale au executat toate lucrările în termeni optimi şi la un înalt nivel agrotehnic. Terenul a fost bine pregătit printr-o arătură de 18-20 cm., cînd s-au încorporat în sol şi cîte 300 kg. de superfosfat la ha., urmată de grăpat. Semănatul s-a executat între 20—28 aprilie. Merită de asemenea subliniat faptul că s-a asigurat o perfectă izolare a lotului de hibridare, cele mai apropiate lanuri de porumb aflîndu-se la distanţe de peste 500 m. Inainte de răsărire s-a dat cu sapa rotativă pentru distrugerea crustei şi a buruienilor. Cît priveşte prăşitul, acesta s-a executat de trei ori mecanic, urmat de tot atîtea ori cu sapa pe rînd. Inainte de prima praşilă s-au administrat, pentru stimularea dezvoltării plantelor, şi cîte 100 kg. de azotat de amoniu la ha.

O atenţie deosebită, cum era şi firesc, s-a dat irigatului. Acesta s-a făcut prin aspersiune, folosindu-se două motopompe şi două agregate de stropit a cîte 5 aspersoare fiecare. Prima udare s-a efectuat pe la începutul lunii iunie, înainte de praşila I, a doua la sfîrşitul lunii iulie, înainte de castrare (la înspicat). În perioada formării bobului nu s-a recurs la irigare deoarece tocmai atunci a căzut o ploaie bună care a asigurat solului suficientă umiditate. In schimb s-a dat a treia udare la coacerea în lapte ceară pentru a se asigura formarea unor boabe mai mari şi pline.

Folosind mijloacele mecanizate în proporţie de peste 90 la sută, respectînd întocmai regulile agrotehnice şi completînd deficitul de apă în epocile critice ale culturii prin irigare, muncitorii şi tehnicienii gospodăriei au asigurat obţinerea unei producţii mari şi de calitate. Intr-adevăr, acum cînd a început culesul producţia de pe lotul de hibridare ca şi aceea de pe restul suprafeţei irigate, se ridică la 3.800—4.000 kg. de porumb boabe la ha., în vreme ce cultura porumbului în uscat (35 ha) dă numai 2.000—2.200 kg.

Cultura porumbului irigat a necesitat, desigur, cheltuieli mai mari la ha. faţă de cultura în uscat. Datorită însă sporurilor însemnate de recoltă ce s-au asigurat prin irigare — lucru care are o importanţă cu atît mai mare cu cît este vorba de producerea de sămînţă de înaltă productivitate — preţul de cost al producţiei va fi, fără îndoială, mai mic.

N. IANCU

Din greşelile de anul trecut — învăţătură pentru anul acesta

O vorbă bătrînească, nu lipsită de înţelepciune, spune: „Cine a apucat să se ardă odată, ştie că trebuie să se păzească de foc". De adevărul acestor vorbe s-au convins mai mult ca oricînd, chiar vara aceasta, şi cei de la gospodăria agricolă de stat Caracal. Iată despre ce este vorba.

În toamna trecută, gospodăria de stat Caracal a semănat cu grîu 1.450 de ha. 1.320 de ha au fost semănate între 25 septembrie şi 20 octombrie. Restul de 130 de ha. au fost însămînţate după 20 octombrie, mai precis, 53 de ha. în jurul lui 25 octombrie, iar 77 de ha. după 15 noiembrie.

Pentru toate parcelele cultivate cu grîu s-au executat aceleaşi lucrări de pregătire a solului şi anume o arătură adîncă de 20-22 de centimetri şi o altă arătură superficială de însămînţare sau o discuire. Planta premergătoare pentru cele 1.320 de ha a fost, pe o mare parte a suprafeţelor, grîul în al doilea an şi porumbul, iar pe 62 de ha borceagul pentru fîn. Celelalte 130 de ha au fost semănate numai în porumbişti. Sămînţa de grîu folosită a fost aceeaşi pentru toate suprafeţele, din soiul A 15 înmulţirea a 4-a, condiţionată şi tratată în gospodărie. Ingrăşăminte nu s-au aplicat decît celor 53 de ha însămînţate în jurul lui 25 octombrie (80 kg azotat de amoniu la ha, dat în primăvară). Ca lucrare de întreţinere, pe întreaga suprafaţă cultivată cu grîu, s-a executat în primăvară grăpatul.

Dezvoltarea plantelor în perioada de vegetaţie, dar mai cu seamă recoltele dobîndite pe fiecare parcelă în parte, au demonstrat celor de la gospodăria de stat Caracal, fără putinţă de tăgadă, marea înrîurire pe care o are asupra producţiei de grîu epoca de însămînţare. Semănată în noiembrie pe o vreme rece, într-un teren — deşi arat la adîncimea cerută dar clisos şi bătut de ploi — sămînţa de grîu de pe cele 77 de ha nu a putut să pătrundă la adîncimea necesară, fapt care a făcut ca o bună parte din ea să dea plante cu rădăcini firave care au degerat la primul îngheţ. Astfel, s-a făcut că pe suprafeţele semănate tîrziu media plantelor a fost de circa 150 fire pe metru pătrat faţă de 350 fire pe suprafeţele semănate în epoca optimă. Producţia a fost şi ea, fireşte diferită. In timp ce de pe cele 1.320 de ha semănate în epoca optimă producţia medie de grîu a fost în jurul a 1.300 kg la ha, pe cele 77 de ha semănate după 15 noiembrie nu au rezultat decît 5—600 kg la ha, iar de pe cele 53 de ha însămînţate între 25—30 septembrie cărora li s-au aplicat îngrăşăminte chimice — ce-i drept în doze mici — s-au recoltat cîte 900—1.000 kg la ha. Un calcul cît de sumar, lesne ne poate arăta că prin întîrzierea însămînţării celor 130 de ha, gospodăria a avut o pierdere de recoltă de aproximativ 70 tone de grîu. Cifra nu este prea impresionantă, dar, dacă ţinem seama că gospodăria luptă pentru o cît mai mare rentabilitate, fără îndoială că această cantitate de grîu ar fi reprezentat o valoare apreciabilă. Tocmai de aceea, în toamna aceasta, gospodăria de stat Caracal a luat toate măsurile să preîntîmpine astfel de situaţii. Despre aceste măsuri mi-a vorbit cu puţină vreme în urmă tov. ing. Rădulescu Ion, directorul gospodăriei.

— Mai întîi, mi-a spus tov. Rădulescu, am căutat să pregătim din vreme întreaga suprafaţă pe care o vom însămînţa cu grîu. Deoarece, în vara aceasta gospodăria a cedat o parte din terenuri altor gospodării de stat vecine, avem în plan să însămînţăm cu grîu de toamnă numai 550 de ha. Cu toate condiţiile de climă neprielnice din ultima perioadă a anului, am reuşit ca pînă la 1 septembrie să arăm peste 800 de ha (mirişti şi porumbişti), cum pe 376 de ha vom semăna grîul după el însuşi, am încorporat pînă în prezent în sol pe aceste parcele odată cu arătura, 43 de tone de superfosfat pe 204 ha, şi 800 tone gunoi de grajd pe 60 de ha. De asemenea, toată sămînţa de grîu necesară însămînţărilor din toamna aceasta a fost condiţionată şi i s-a făcut proba germinativă.

Cît priveşte epoca de însămînţare, a continuat tov. Rădulescu, cred că nu mai e nevoie să vă spun că „arzîndu-ne odată, vom şti să ne păzim de foc".

P. VOICULESCU

Un nou grajd

Printre alte ramuri de producţie aducătoare de mari venituri, colectiviştii din Mogoşani, raionul Găeşti, dezvoltă neîncetat şi ramura creşterii animalelor. Dar, pentru animale trebuiesc adăposturi. De aceea, harnicii colectivişti au ridicat pînă acum nenumărate construcţii.

In fotografia de faţă vă prezentăm unul din noile grajduri pentru 60 de animale mari.

Foto: D. CONSTANTINESCU

OAMENI ŞI FAPTE DIN ŞTEFAN VODĂ

Comuna Ştefan Vodă se aseamănă în multe privinţe cu celelalte aşezări din raionul Călăraşi. Şi aci, ca pretutindeni în ţara noastră, viaţa şi-a croit făgaş nou; au crescut şi cresc oameni noi. Belşugul pătrunde în casele unde zeci şi zeci de ani a sălăşluit mizeria, iar bolile au măcinat şi secerat atîtea vieţi tinere.

Fruntaşul colectivei

De la vîrsta de 14 ani, Ilie Dima a muncit la boier. Din zori şi pînă în noapte, „Iliuţă" copilandrul plăpînd, trudea alături de părinţi, pentru ghiftuirea altora. El n-a cunoscut tinereţea cu bucuriile ei; s-a trezit om matur tot în sărăcie şi credea că n-o să mai scape de ea. Dar, s-au schimbat timpurile. In 1950 cînd s-a pus problema înfiinţării unei gospodării colective, Ilie Dima a fost printre cei 76 de ţărani muncitori din Ştefan Vodă, care s-au înscris întîi. Ştiindu-l om harnic, după el au venit şi alţii. Acum el este fruntaşul colectivei şi al recoltelor bogate cinste cîştigată pe merit. De la începutul anului şi pînă la sfîrşitul lunii august, împreună cu familia, a făcut 600 zile-muncă. Ce a primit pentru ele? 2.000 kg grîu 250 kg orz, plus brînză, lînă şi 3.350 lei, ca avans de 40 la sută.

Casa şi ograda lui Ilie Dima îţi întăresc convingerea că el este un om gospodar. O curte mare cu tot felul de acareturi, plină de orătănii. In casa cea nouă, el şi gospodina te primesc cu braţele deschise. Iar dacă gazda îţi surprinde privirile cercetînd mobilierul încăperii, adaugă pe dată:

— Din avans vrem să ne cumpărăm un aparat de radio...

— Şi o bicicletă — adaugă tovarăşul Dima uitîndu-se spre soţie ceea ce înseamnă că ea nu prea e de acord (ar vrea să cumpere pentru Uţa fata lor, o maşină de cusut). Iar la sfîrşitul anului ne cumpărăm maşina de cusut şi mobila, mai zise tovarăşul Dima ca să-şi împace soţia.

Abia acum, ca membrii ai gospodăriei colective cei doi soţi trăiesc într-adevăr o viaţă omenească.

Bucurie pe care n-a mai cunoscut-o

Cîţi ani a trăit Alexandru Ştefan numai în mizerie şi sărăcie nici el nu mai ţinea socoteala. Iar cînd a fost să păşească pe drumul vieţii noi parcă tot nu s-ar fi despărţit de peticul său de pămînt. Astă iarnă însă s-a hotărît. A devenit colectivist. De atunci munceşte cu tragere de inimă. Impreună cu băiatul cel mare, (are 5 copii) Alexandru a făcut pînă acum 570 zile-muncă pentru care a primit numai ca avans de 40 la sută 1.500 kg de grîu, 25 kg de brînză, 3.000 lei.

Cînd camionul colectivei a intrat în curte la el, încărcat pînă sus, lelea Floarea soţia sa, a început, pur şi simplu, să plîngă. Plîngea de bucurie căci în viaţa ei nu mai văzuse la un loc atîtea bucate.

Ion Zamfir nu şi-a ridicat avansul

Acesta a fost primul lucru pe care l-am auzit de cum am păşit în comuna Ştefan Vodă. Discutau despre aceasta doi săteni, care după cum mi-am dat seama, nu erau colectivişti. Dar de ce nu l-a ridicat nu ştiau. Mi-au spus numai că de dimineaţă şi pînă seara, cele 3 autocamioane ale colectivei au cărat grîu şi cîte altele pe la toţi colectiviştii, numai la Ion Zamfir, nu.

Cînd i-am spus tovarăşului Zamfir ce auzisem a rîs:

— Nu l-am ridicat pentru că nu mai am unde să pun bucatele. Am încă destul grîu de anul trecut. Aş fi putut să-mi ridic o magazie mai încăpătoare, dar vreau să-mi fac mai întîi casă şi pînă atunci grîul stă bine şi la colectivă.

Am aflat după aceea că Ion Zamfir nu este singurul colectivist din comună care nu mai are unde să-şi pună bucatele Majoritatea au încă mari cantităţi de cereale de anul trecut, astfel încît cele primite acum ca avans le creează preocupări în privinţa depozitării lor.

50 de case noi

In ultimii ani peste 50 de colectivişti şi-au făcut case noi. Inainte vreme nici în 50 de ani nu se ridicau în comună atîtea clădiri. Casele colectiviştilor sînt frumoase, trainice, construite cu gust. Şi tot cu gust sînt aranjate pe dinăuntru. Dar parcă cele ale lui Ilie Dima, Tănase şi Gheorghe Petcu, Mitică Udrea Maria Georgescu, sînt şi mai frumoase.

Cînd am trecut prin dreptul casei colectivistului Gh. N. Gheorghe, cînta radioul. El tocmai ieşea pe poartă. Mergea la colectivă. Cum aveam acelaşi drum, am intrat în vorbă:

— Cum se face că în ultimii ani s-au construit atîtea case în comună am întrebat?

— Vezi dumneata, belşugul colectivei înseamnă şi belşugul nostru al colectiviştilor. Cu cît veniturile colectivei sînt mai mari, cu atît şi ale colectiviştilor. Iată, de exemplu, de la începutul anului şi pînă acum, gospodăria a obţinut un milion de lei ca venit. Aşa se explică de ce s-a putut da trimestrial cîte 5 lei la ziua-muncă. Producţiile obţinute la hectar, de asemenea, au fost destul de mari — 1.850 kg grîu la ha. 1.700 kg orz, 1.917 ovăz. Ceea ce a făcut ca la avans fiecare colectivist să primească mult mai multe bucate ca în alţi ani.

Ajunsesem deja la sediul gospodăriei:

— Eu v-am spus doar cîteva. Aşa că ar fi mai bine să staţi de vorbă cu tovarăşul contabil, a încheiat discuţia tov. Gh. N. Gheorghe.

Ing. FLORICA PLOPEANU

In S.M.T.-urile din regiunea Timişoara

Să fie organizate cît mai multe brigăzi permanente

Experienţa din ultimii ani a dovedit că organizarea actuală a brigăzilor de tractoare din S.M.T.-uri nu este cea mai bună. Fiind nevoite să retragă tractoarele şi maşinile agricole în staţiune pentru revizii şi reparaţii după fiecare campanie, multe S.M.T.-uri înregistrează încă mari cheltuieli de combustibil, ore neproductive, uzură la maşini etc. Pentru a înlătura astfel de neajunsuri, S.M.T.-urile au fost îndrumate să treacă la organizarea de brigăzi permanente care să lucreze tot timpul în unităţile agricole cooperatiste şi să permanentizeze pe timp de un an un număr cît mai mare de tractoare.

În regiunea Timişoara, anul trecut problema permanentizării brigăzilor şi tractoarelor nu a fost privită cu destul simţ de răspundere. Datorită acestui fapt utilajul S.M.T. nu a fost folosit cu întreaga lui capacitate de lucru. Astfel, din lipsa de colaborare între brigăzile de tractoare şi unităţile deservite s-au pierdut anul trecut 56.489 ore. Din lipsă nemotivată de la lucru a personalului brigăzilor de tractoare s-au mai pierdut 32.929 ore, iar din cauza întîrzierii contractărilor 88.195 ore. Socotind pentru fiecare zi-normă-tractor în medie cîte 3,5 hantri, înseamnă că din aceste cauze în 1957 S.M.T.-urile din regiunea Timişoara au executat un volum de lucrări mai mic cu 61.463 hantri faţă de posibilităţi.

Trebuie subliniat însă că cerinţele unităţilor agricole cooperatiste din regiunea Timişoara sînt din ce în ce mai mari. Fiecare S.M.T. trebuie deci să folosească cu maximum de randament întregul parc de tractoare şi maşini agricole de care dispune, să asigure executarea lucrărilor agricole în termeni agrotehnici optimi şi de calitate superioară.

Practica a dovedit că aceste sarcini se pot realiza în cele mai bune condiţii prin permanentizarea brigăzilor de tractoare. În felul acesta, mecanizatorii pot ajuta multilateral unităţile respective, utilajul brigăzii fiind retras în staţiune numai pentru reparaţii generale şi capitale (îngrijirile zilnice şi periodice precum şi reparaţiile accidentale mai uşoare făcîndu-se la sediul brigăzii).

Pe de altă parte, permanentizarea tractoarelor permite membrilor brigăzii să cunoască amănunţit configuraţia terenului, natura solului pe care lucrează etc., iar mecanizatorii au posibilitatea să aplice cele mai potrivite măsuri agrotehnice legate de particularităţile locale. Pe lîngă toate acestea, prin permanentizarea tractoarelor se asigură o colaborare perfectă între brigăzile de tractoare şi brigăzile de cîmp, înlăturîndu-se cu totul timpii neproductivi din lipsă de lucru.

Învăţînd din lipsurile anului trecut, numeroase staţiuni de maşini şi tractoare din regiunea Timişoara au acordat anul acesta mai mare atenţie organizării muncii în brigăzi permanente. Cu sprijinul gospodăriilor colective, cooperativelor de producţie cu rentă şi întovărăşirilor agricole deservite, în regiune au fost permanentizate pînă în prezent 127 de brigăzi cu un număr de 908 tractoare. Cele mai frumoase realizări s-au obţinut în această privinţă la S.M.T.-Fibiş, care are toate brigăzile permanentizate la locul de producţie, ca şi la S.M.T.-urile Rovine, Orţişoara şi Aradul Nou (unde s-au permanentizat un mare număr de brigăzi).

Trebuie însă arătat că această importantă problemă nu este privită nici acum cu toată atenţia de către unele S.M.T.-uri. Aşa de pildă, S.M.T.-urile Bethausen, Lugoj şi Neudorf manifestă o totală lipsă de răspundere în această direcţie. De aceea, pînă acum cîteva zile în unităţile respective n-a fost organizată nici o brigadă permanentă.

Atitudinea conducerii acestor S.M.T.-uri faţă de permanentizarea brigăzilor la locul de producţie este nejustificată şi dăunătoare, cu atît mai mult cu cît condiţii în vederea permanentizării brigăzilor de tractoare există în toate unităţile S.M.T. Ar fi timpul ca acestea să fie folosite din plin.

Ing. I. COROIU şi I. LEŞEANU

Hotărîrea C. C. al P. C. Chinez privind crearea comunelor populare la sate

PEKIN (Agerpres). — Agenția CHINA NOUA a transmis textul Hotărîrii adoptate la 29 august a.c. de către C.C. al P.C. Chinez în legătură cu înființarea comunelor populare la sate.

După cum se subliniază în Hotărîre, nu numai că au apărut comune populare mari și complexe, dar, pe alocuri, ele cunosc o largă dezvoltare, iar în unele locuri se dezvoltă foarte rapid. **Baza principală de dezvoltare a comunelor populare — se arată în continuare în Hotărîre — o constituie creșterea multilaterală și continuă a producției agricole în țara noastră și conștiința politică crescîndă a țărănimii noastre de 500 milioane.** După ce s-a repurtat în linii mari victoria asupra căii capitaliste în economie, politică și ideologie, s-a dezvoltat în proporții fără precedent construcția capitală în agricultură, s-a creat o bază nouă care a permis, în linii mari, să se elimine calamitățile inundațiilor și secetei și să se asigure o dezvoltare relativ stabilă a producției agricole. Datorită zdrobirii concepțiilor deviatoriste de dreapta și conservatoare, și desființării regulilor obișnuite din domeniul agrotehnicii, s-a creat o situație în care producția agricolă se dezvoltă impetuos. Producția agricolă crește de două sau mai multe ori, de peste 10 ori, de cîteva zeci de ori, ceea ce înlesnește considerabil eliberarea ideologică a oamenilor, construcția capitală, ce se desfășoară pe scară largă în agricultură, și introducerea metodelor agrotehnice înaintate cer participarea unor importante forțe de muncă; dezvoltarea industriei în raioanele sătești cere ca o parte din forța de muncă de pe frontul producției agricole să fie transferată în producția industrială; devine tot mai actuală cerința de a se înfăptui mecanizarea și electrificarea raioanelor sătești din țara noastră; în procesul desfășurării construcției capitale în agricultură, în lupta pentru o recoltă bogată se organizează o colaborare pe scară largă, dărîmîndu-se barierele dintre cooperative, plăși și județe. **Toate acestea sînt o mărturie a faptului că cooperativele agricole de producție cu o singură ramură, care cuprind cîteva zeci sau cîteva sute de gospodării, nu mai corespund situației actuale, cerințelor de dezvoltare. In situația actuală, înființarea unor comune populare puternice, în care să se dezvolte multilateral agricultura, silvicultura, creșterea animalelor, gospodăriile anexe, pescuitul, în care să se îmbine industria, agricultura, comerțul, învățămîntul și organizarea militară, constituie linia principală necesară în vederea conducerii țăranilor spre o construcție socialistă mai rapidă, spre construirea înainte de termen a socialismului și trecerea treptată la comunism.**

In Hotărîre se arată mai departe că în prezent este, în general, mult mai util să se creeze cîte o comună în fiecare plasă, care să cuprindă aproximativ 2000 de gospodării.

După crearea comunelor populare, nu trebuie grăbită transformarea proprietății colective în proprietate a întregului popor. In prezent, proprietatea colectivă este mai adecvată, întrucît permite să se evite apariția unor complicații inutile în decursul schimbării formei de proprietate. De fapt, proprietatea colectivă a comunei populare cuprinde deja unele elemente ale proprietății întregului popor. Aceste elemente ale proprietății întregului popor vor crește într-una, se vor dezvolta și vor înlocui treptat proprietatea colectivă. Transformarea proprietății colective în proprietate a întregului popor reprezintă un întreg proces. In unele regiuni, această transformare va putea fi realizată relativ repede, adică în 3—4 ani; în alte regiuni ea se va realiza relativ mai încet, adică va fi nevoie de 5—6 ani sau chiar mai mult. După ce comuna populară va trece de la proprietatea colectivă la proprietatea întregului popor și se va asemăna cu o întreprindere industrială de stat, ea va continua să aibă același caracter socialist. In cadrul ei se va aplica principiul: de la fiecare după capacitățile sale, fiecăruia după muncă. Apoi, după un număr de ani, cînd produsul social se va fi mărit considerabil, cînd conștiința comunistă și însușirile morale ale întregului popor se vor fi ridicat simțitor, cînd va fi introdus învățămîntul general al întregului popor și ridicat nivelul acestuia, cînd vor dispare treptat deosebirile dintre industrie și agricultură, dintre oraș și sat, dintre munca fizică și intelectuală, rămase de la societatea veche și care se mențin încă prin forța lucrurilor în socialism, cînd vor dispare de asemenea treptat rămășițele de inegalitate ale dreptului burghez, reflectînd deosebirile arătate mai sus; cînd funcția statului se va reduce la respingerea unei agresiuni a dușmanilor din afară, — iar funcțiile interne ale statului vor dispare, numai atunci, în țara noastră, societatea va intra în epoca comunistă, în care se va înfăptui principiul: de la fiecare după capacitățile sale, fiecăruia după nevoi.

In etapa actuală sarcina noastră este construirea socialismului.

Inființarea comunelor populare urmărește în primul rînd accelerarea ritmului construcției socialiste, iar socialismul se construiește pentru a ne pregăti activ și în mod corespunzător pentru trecerea la comunism. Pe cît se pare, înfăptuirea comunismului nu mai este în țara noastră ceva îndepărtat. Trebuie să folosim în mod activ forma comunei populare și prin ea să găsim calea concretă de trecere la comunism.

Ordinea de zi a Conferinței Mondiale a Muncitorilor Agricoli și Forestieri

După cum am mai anunțat, între 16—19 octombrie 1958 va avea loc la București cea de-a 2-a Conferință Mondială a Muncitorilor Agricoli și Forestieri. Cu prilejul reuniunii Biroului Executiv al Uniunii Internaționale a Muncitorilor Agricoli și Forestieri ce a avut loc nu de mult la Praga, s-a adoptat următoarea ordine de zi a conferinței:

1. Activitatea Uniunii Internaționale în perioada care s-a scurs și sarcinile U.I.S.M.A.F. în vederea întăririi unității și a dezvoltării colaborării dintre oamenii muncii și sindicatele agricole și forestiere, în lupta pentru îmbunătățirea salariilor și a asigurărilor sociale, pentru drepturi sindicale și pentru îmbunătățirea condițiilor de viață la sate, pentru dezarmare și pace în întreaga lume.

2. Dezvoltarea unității oamenilor muncii de pe plantații, în lupta împotriva dominației monopolurilor străine, pentru independența națională, pentru cucerirea și lărgirea drepturilor economice și sociale, pentru libertate și progres.

3. Raportul comisiei de revizie.

4. Alegerea organelor de conducere.

Biroul și-a exprimat satisfacția sa față de hotărîrea U.I.S.M.A.F. de a deschide conferința tuturor organizațiilor muncitorilor agricoli și forestieri din lumea întreagă. O asemenea hotărîre va permite delegațiilor, observatorilor și invitaților să participe la discuții într-o măsură cît mai largă, pentru a-și expune punctele lor de vedere asupra problemelor ce se vor examina în cadrul conferinței, și de a aduce astfel o contribuție de seamă lucrărilor conferinței.

Expoziția agricolă de toamnă de la Budapesta

După concursul internațional de vinuri care a avut loc la Budapesta între 1—9 septembrie cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la înființarea Institutului de Cercetări Viticole din Ungaria, în ziua de 12 septembrie a avut loc deschiderea festivă a celei de a 62-a Expoziții agricole din R. P. Ungară. Expoziția va constitui printre altele o trecere în revistă a marilor transformări petrecute în satul ungar față de perioada primei expoziții agricole, care a avut loc acum 100 de ani.

In cadrul expoziției-tîrg, diferitele județe ale țării înfățișează cele mai cunoscute realizări și produse agricole specifice regiunilor lor. Astfel, agricultorii din județul Sopron au adus la expoziție mostre din renumitele lor vinuri precum și diferite varietăți de grîu de mare productivitate. Cooperativa agricolă de producție din Hédervár prezintă la expoziție diferite culturi păioase care au dat peste 20 chintale la hectar.

Județul Borsod prezintă la expoziție istoricul vestitelor podgorii din Tokay precum și aspecte ale vastului program de refacere a viticulturii ungare. Județul Szabolcs expune renumitele sale mere Jonathan, județul Keszprém vinurile aurii din Badacsony și Somlo și alte produse.

Pe lîngă produsele agricole sînt expuse cele mai reprezentative produse ale industriei casnice și meșteșugărești sătești, atît de prețuite peste hotarele țării.

La expoziție care ocupă o suprafață de 30 hectare participă cu produse și mașini agricole în afară de țara gazdă și celelate țări socialiste printre care și țara noastră.

De asemenea, la expoziția-tîrg de la Budapesta participă și expun mașini agricole numeroase firme din țările capitaliste.

In întreaga țară, mitinguri de protest în care se cere încetarea acțiunilor agresive ale S. U. A. împotriva R. P. Chineze

Jos mîinele de pe China!

De la un capăt la altul al patriei noastre, la orașe și la sate, oamenii muncii cuprinși de o nestăvilită mînie, înfierează actele agresive ale imperialiștilor americani împotriva R. P. Chineze. Unindu-și glasul cu cel al milioanelor de oameni de bună credință din întreaga lume, poporul nostru cere să înceteze imediat: violarea apelor teritoriale ale R. P. Chineze, trimiterea de trupe în ajutorul „epavelor" ciankaișiste și toate celelalte provocări americane menite să primejduiască pacea Extremului Orient și a întregii lumi.

In multe întreprinderi și instituții din Capitală și din întreaga țară, la căminele culturale din comune, în S.M.T.-uri, G.A.S. și gospodării colective, au loc în aceste zile mitinguri în care oamenii muncii declară că sînt alături de marele popor prieten chinez, de lupta lui dreaptă și că vor face tot ce le va sta în putință să împiedice izbucnirea flăcărilor nimicitoare ale războiului atomic în Extremul Orient.

...In București la uzina care poartă numele tovarășului Mao Țze-dun, unde se construiesc astăzi multe utilaje care se exportă în China (centrale termice, utilaj petrolifer, mori de ciment etc) cîteva mii de muncitori au luat parte la mitingul de protest desfășurat în imensa hală a atelierului mecanic. Pe pancardele purtate de unii dintre muncitori scria: „Nici un fel de provocare războinică nu poate intimida poporul chinez". Sau: „Să înceteze provocările agresive ale S.U.A. în Extremul Orient". Mii de voci scandau: „Agresor american ieși afară din Taivan".

— Nu se astîmpără domnii imperialiști — spunea un muncitor. Vor să prostească pe oameni spunînd că-și „apără frontierele", ocupînd un străvechi teritoriu chinez, la mii de kilometri de granițele S.U.A. Numai că popoarele nu se lasă înșelate. Faptele arată limpede cine sînt agresorii și ce intenții au ei!

...In cetatea Reșița, peste 6.000 de muncitori din combinatul metalurgic au venit la adunarea de protest împotriva provocărilor americane. Cei ce au luat cuvîntul la acest miting au subliniat faptul că în lupta lui dreaptă, marele popor chinez nu este singur. Are alături țările puternicului lagăr socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, are lîngă el pe toți oamenii înaintați și iubitori de pace de pe întreg globul.

...„Gospodăria noastră a spus Nicolae Micșan, președintele colectivei din Coșereni, raionul Urziceni, a fost vizitată de curînd de tinerele din brigada „Celor nouă Lan" care ne-au povestit despre succesele pe care le-au dobîndit cei 500 milioane de țărani chinezi, care după un secol de robie își făuresc acum, în țara lor liberă, o viață nouă, socialistă. Pe noi ne bucură din inimă succesele, victoriile marelui popor chinez. Imperialiștii zăngăne acum armele. Dar își fac socoteli greșite. Marele popor chinez, avînd alături Uniunea Sovietică, toate țările socialiste, este hotărît să-și apere cuceririle sale. Noi, oamenii muncii din Romînia, sîntem cu voi, dragi prieteni chinezi. Imperialiștii să nu se joace cu focul!"

Pretutindeni în țară, unindu-și glasurile, oamenii muncii cer cu hotărîre să se pună capăt provocărilor militariste din strîmtoarea Taivan, să se treacă de la agresiune la bună înțelegere, la conviețuirea pașnică pe care o doresc milioane și milioane de oameni din întreaga lume.

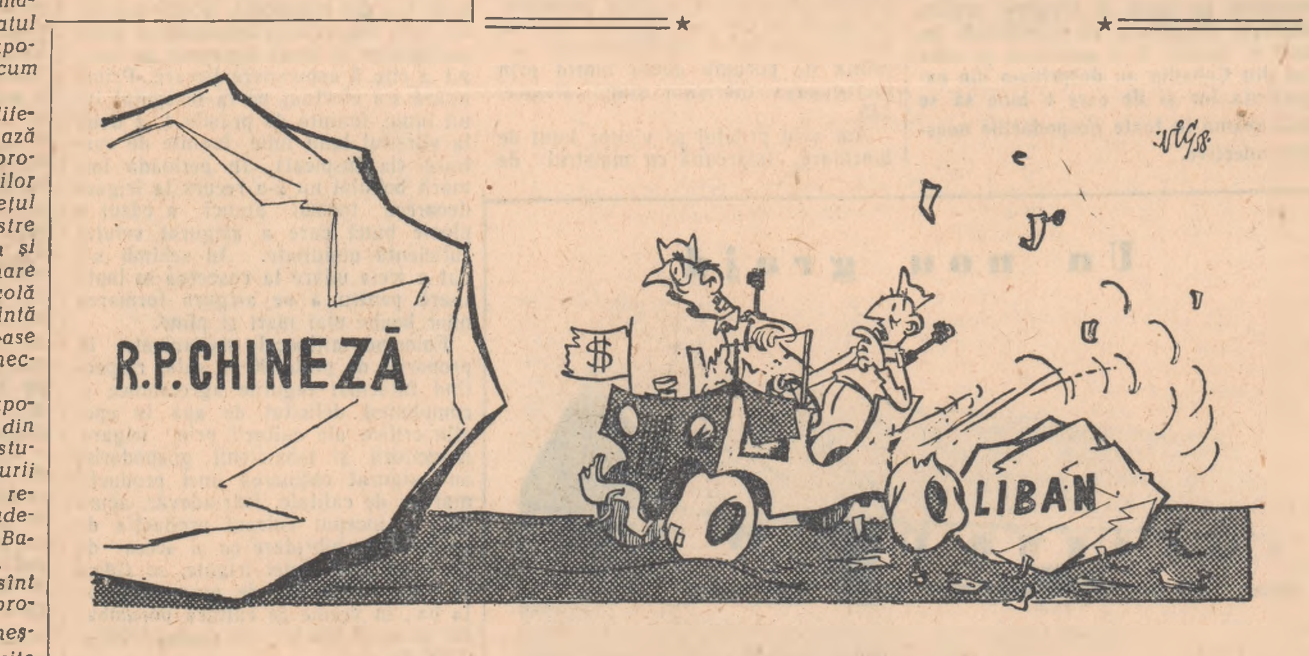
O critică aspră

LONDRA 14 (Agerpres). — Ziarul „Daily Telegraph" a publicat o scrisoare a mareșalului forțelor aeriene militare John Slessor care critică cu asprime politica externă a S.U.A., și cere să se recunoască dreptul R. P. Chineze în O.N.U.

„Adevărații prieteni ai Americii, scrie Slessor, nu trebuie să se abțină de a-și exprima în mod sincer părerea în legătură cu politica americană în Extremul Orient, politică pe care mulți dintre noi o consideră chiar mai absurdă și periculoasă decît politica Angliei în perioada aventurilor din regiunea Suezului".

Cerînd rezolvarea problemei în cadrul O.N.U., Slessor arată că „nici o hotărîre a O.N.U. nu va putea fi aplicată, cît timp vom refuza să recunoaștem Pekinul ca reprezentant al Chinei în această Organizație".

Anglia și celelalte țări din Commonwealth, scrie în încheiere Slessor, trebuie să voteze la sesiunea Adunării Generale pentru recunoașterea R. P. Chineze.

— Aici cred că o să ni se înfunde!

Desen de NIC. NICOLAESCU

SEMNAREA CONVENȚIEI DE COLABORARE ȘTIINȚIFICĂ ÎNTRE ACADEMIA R. P. ROMÎNE ȘI ACADEMIA DE ȘTIINȚE AGRICOLE A R. CEHOSLOVACE

Sîmbătă la amiază a avut loc în Capitală semnarea Convenției de colaborare științifică între Academia R. P. Romîne și Academia de Științe agricole a R. Cehoslovace. Convenția prevede măsurile de colaborare dintre cele două instituții științifice și oamenii de știință din R.P. Romînă și R. Cehoslovacă, în domeniul agriculturii și silviculturii.

Din partea R. P. Romîne convenția a fost semnată de acad. I. S. Gheorghiu, vicepreședinte al Academiei R. P. Romîne, iar din partea R. Cehoslovace de acad. Antonin Klecka, președintele Academiei de Științe Agricole din această țară.

La semnare au fost de față M. Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, O. Livezeanu, vicepreședinte al I.R.R.C.S., I. Rab, șef de secție în Ministerul Afacerilor Externe, academicieni, profesori universitari, alți oameni de știință și cultură.

Au fost de asemenea prezenți Ivan Rohal Ilkiv, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. Cehoslovace la București, și alți membri ai Ambasadei, precum și ceilalți membri ai delegației de oameni de știință din R. Cehoslovacă, care ne vizitează țara cu acest prilej.

Luînd cuvîntul, acad. I. S. Gheorghiu și acad. Antonin Klecka au subliniat că încheierea acestei convenții contribuie la întărirea relațiilor de prietenie dintre poporul romîn și poporul cehoslovac, ea constituind un factor important în schimbul de experiență dintre oamenii de știință din cele două țări în domeniul agriculturii și silviculturii.

(Agerpres)

SPORT

După întîlnirea de fotbal cu R. D. Germană

Prima confruntare intertări din acest an a reprezentanților fotbalului nostru, echipele A, B, de tineret și juniori, ne-a adus o comportare sub orice critică și mai ales patru neplăcute înfrîngeri:

Frankfurt: R.D.G. (j) — R.P.R. (j) 2—0 (1-0).

Leipzig: R. D. Germană — R. P. Romînă 3—2 (1-1).

București: R.P.R. (B) — R.D.G. (B) 0—1 (0-1).

Ploești: R.P.R. (t) — R.D.G. (t) 0—1 (0-1).

Au decepționat în primul rînd echipele B și de tineret care n-au valorificat avantajul de a juca pe teren propriu, au comis multe greșeli tactico-tehnice și mai ales n-au făcut dovadă că știu să lupte cu dîrzenie pentru a cîștiga. Mai mult ca oricînd parcă echipele noastre au jucat dezordonat, neinspirat, au ținut prea mult balonul sau au abuzat de pase sterile, laterale.

Cele mai tinere speranțe ale fotbalului nostru, juniorii, au debutat la Franckfurt pe Oder cu o formație nouă. Așa după cum relatează telegrama Agerpres — ei au jucat foarte nervos și mai ales au fost întrecuți de juniorii germani la capitolul tehnică. Iată dar ce ne face să consemnăm rezultatul ca o înfrîngere îngrijorătoare mai ales că ne obișnuisem să primim din partea juniorilor cele mai concludente și mai meritoase victorii ale fotbalului nostru.

Prima noastră echipă care a fost învinsă la Leipzig cu același scor cu care a fost învinsă și acum doi ani la București confirmă începutul unui serios declin al multora dintre componenții ei. Ne-a surprins de asemenea lipsa de rezistență fizică a jucătorilor noștri — altădată punctul nostru forte.

Scurte știri sportive

● După 2 zile de întreceri în cadrul Campionatelor Internaționale de atletism ale R.P.R. au fost înregistrate: un nou record european (Dana Zatopkova a aruncat sulița la 56.67 m) și 7 recorduri naționale. Atleții romîni au obținut pînă acum victoria în patru probe: 400 m garduri Ilie Savel, 20 km marș Ion Baboie, 5.000 m. Constantin Georgescu și 800 m. Georgeta Dumitrescu.

● Odată cu etapa a VIII-a Orașul Stalin — București, care a revenit ciclistului N. Grigore (C.C.A.) s-a încheiat Turul ciclist al R.P.R. In clasamentul general cîștigătorul întrecerii este la individual: Gabriel Moiceanu (Dinamo). Pe echipe primul loc a fost ocupat de Dinamo I, pe primul loc în clasamentul sprinterilor s-a clasat Gabriel Moiceanu, iar la cățărători Ludovic Zanoni.

● Fotbal peste hotare: Polonia — Ungaria 1—3 (0—1); Ungaria B — Polonia B 0—2 (0—2); Ungaria (tineret) — Polonia (tineret) 6—2 (3—2); Ungaria (juniori) — Polonia (juniori) 1—1; Austria — Iugoslavia 3—4 (3—1); Finlanda — Danemarca 1—3; Norvegia — Suedia 0—2.

Muncile vor fi executate la timp și bine

(Urmare din pag. I-a)

re a mînuitorilor la stațiune; aceștia au fost instruiți în unitățile respective de către agronomii de sector.

INTREBARE: Știm că S.M.T. Inotești a obținut frumoase succese în executarea lucrărilor din campaniile agricole, de primăvară și vară. Cu economiile de combustibil știm însă că nu stați prea bine. Ce ne puteți spune așadar despre măsurile luate pentru realizarea unor economii cît mai mari de carburanți și lubrifianți?

RASPUNS: Am stabilit norme diferențiate de consum la carburanți și lubrifianți pe brigăzi, potrivit cu duritatea solului. Pentru a micșora deplasările în gol, am studiat la fața locului amplasarea brigăzilor și am organizat munca pe baza situării tarlalelor ce urmează a fi lucrate, astfel încît tractoarele să facă drumuri cît mai scurte. De asemenea, am organizat un control permanent și sistematic al evidenței consumurilor brigăzilor. In scopul întăririi simțului de răspundere al șefilor de brigăzi și mecanicilor de sector în ce privește evitarea pierderilor de carburanți la alimentare, am înființat condici de control la fiecare brigadă. Totodată, au fost verificate și completate toate trusele existente. S-au verificat și reparat și toate cisternele de carburanți și au fost luate măsuri ca tractoarele care prezintă supraconsum de ulei să fie imediat revizuite și reparate. Fiecărei brigăzi i s-au înmînat apoi graficele pentru îngrijirile tehnice. Insfîrșit, s-a stabilit ca decadal să se verifice consumurile de carburanți și lubrifianți la fiecare brigadă, stabilindu-se și răspunderile, în caz de depășiri față de normativ.

INTREBARE: In afară de arături și însămînțări ce lucrări mai executați în această campanie, în unitățile agricole din raza de activitate a stațiunii?

RASPUNS: După cum știți, acum în toamnă este necesar să se execute și lucrările de desfundări pe terenurile pe care se vor planta noi vii și livezi. Pînă în prezent, de exemplu, la gospodăria colectivă din Baba Ana am și desfundat 10 ha pe care se va planta viță de vie, la gospodăria de stat Ceptura 30 de ha etc. In total, noi am încheiat contracte pentru desfundări în volum de 500 de hantri.

De asemenea, am contractat să tocăm 360 tone de porumb siloz, sarcină pe care am îndeplinit-o. Astfel, la colectiva din Conduratu am tocat 50 de tone, la gospodăria de stat Ceptura 140 de tone etc.

Aplicarea îngrășămintelor în R. D. Germană

Ing. BRUNO IANCOVICI
Cercetător la I.C.A.R.
București

Cunoșteam din literatura de specialitate intensitatea cu care se desfășoară în R.D. Germană cercetările privind fertilitatea solurilor, dar pînă a nu fi luat contact direct cu agricultura acestei țări nu mi-am putut imagina modul superior în care agricultorii germani folosesc studiile de sol în scopul ridicării producției agricole.

Vizitam — ca turist — în anul 1956 cooperativa de producție agricolă din Alt-Schwerin, situată în nordul R.D. Germane nu departe de țărmurile Balticei. Agronomul de la S.M.T. împreună cu președintele mi-au prezentat harta de soluri a cooperativei dîndu-mi indicații precise cu privire la fertilitatea actuală a fiecărui hectar în parte și cu cantitățile de îngrășăminte care le-au încorporat sau urmează a fi încorporate. Avînd în față cartarea agrochimică a solurilor executată de Institutul de Cercetări Agronomice din Rostock, în funcție de datele analitice, ei interpretau cerințele în fosfor și potasiu a diferitelor culturi, necesarul de amendamente și îmi relatau modul în care — în funcție de rotația culturilor — și-au planificat aprovizionarea periodică cu îngrășăminte pentru a obține producții mari asigurate.

Agronomul avea 19 ani și absolvise recent o școală medie de agricultură, președintele un om între două vîrste nu trecuse prin nici o altă școală agricolă decît prin cea a practicii cotidiene. Precizia științifică cu care îmi prezentau proprietățile fizico-chimice ale solurilor cît și raportul care exista între acestea și aplicarea diferențiată a îngrășămintelor m-a uimit. Mă frămînta gîndul să aflu modul în care s-a ajuns la o pregătire tehnică atît de avansată. Din păcate o călătorie turistică nu-ți poate oferi decît o imagine de suprafață și nu-ți asigură posibilitatea unei analize mai adîncite a problemelor care te interesează în mod deosebit.

Numai cu un an mai tîrziu — de astă dată fiind într-o călătorie de studii — am avut ocazia să cunosc una din tainele ridicării producției, să urmăresc modul în care este cercetat solul în R.D.G. și în care agricultorii acestei țări aplică în condițiile marii producții rezultatele de cercetare.

Guvernul Republicii Democrate Germane a introdus în anul 1952 cercetarea obligatorie a solurilor la toate gospodăriile cu o suprafață agricolă utilă mai mare de 1 hectar. Academiei Germane de Științe Agricole îi revine sarcina organizării pe scară largă a studiului periodic al solului, sarcini precise căpătînd în această direcție cinci institute situate în diferite regiuni ale țării. Rețeaua de institute asigură analiza fiecărui hectar de teren arabil o dată la 5 ani, indicînd precis necesarul de îngrășăminte și amendamente.

Unul dintre aceste institute care deservește regiunea cu cel mai pronunțat caracter agricol din R.D.G. Mecklenburgul — se afla situat la Rostock și este condus de renumitul om de știință prof. dr. Kurt Nehring. Cunoșteam ceva din realizările acestui institut relatate de președintele cooperativei de producție agricolă din Alt Schwerin. Știind însă că urma să vizitez acest institut am căutat să capăt cît mai multe informații. Am aflat între altele că Institutul din Rostock a executat numai în anul 1953 analiza unui număr de 399.159 probe de sol. Impresionat de acest volum enorm de lucru îmi imaginam institutul ca un uriaș edificiu în care zeci și chiar sute de cercetători duc zilnic o trudnică activitate. Nu mică mi-a fost surpriza cînd imaginea pe care mi-o făurisem a fost înlocuită de o clădire modestă înconjurată de două trei barăci de lemn, în care lucrau numai cîțiva cercetători cu studii superioare.

Și totuși acest modest institut execută anual analiza unui număr de circa 400 mii probe de sol și rezolvă problema folosirii îngrășămintelor pe întreaga provincie a Mecklenburgului. Sub îndrumarea cercetătorilor experimentați, tinerii tehnicieni execută cu un entuziasm nestăvilit peste 1.000 de analize zilnic. Ei știu că în funcție de munca lor agricultorii din cele mai îndepărtate provincii vor cunoaște cantitatea de fosfor și potasiu care există pe fiecare hectar, gradul de aciditate al solului pe care îl cultivă și în funcție de aceasta vor putea să încorporeze solului îngrășăminte minerale capabile să asigure sporuri de producție.

Nu voi insista aci asupra metodelor de laborator utilizate în determinarea elementelor nutritive și nici asupra pregătirii probelor de sol în vederea analizei. Voi căuta să mă opresc asupra felului în care cercetarea agrochimică a solului este folosită în marea producție, asupra modului în care agricultorii sînt cointeresați în cercetarea solului și ajutați să interpreteze rezultatele analizei.

Institutul din Rostock care deservește 32 raioane administrative are în fiecare raion cîte un specialist pedolog care are sarcina să ridice probele de sol și ulterior, după efectuarea analizelor, să interpreteze împreună cu cei interesați rezultatele obținute. Legătura cu cei din producție începe chiar de la recoltarea probelor de sol. Specialistul ridică de pe fiecare hectar de teren arabil 1—2 probe de sol (fiecare probă fiind media altor douăzeci de probe) și este însoțit în această operație de proprietarul pămîntului. În acest fel agricultorul este convins că proba s-a ridicat de pe terenul lui și în același timp dă specialistului unele indicații cu privire la istoricul parcelei, la îngrășămintele aplicate etc.

In urma efectuării analizelor se întocmește harta agrochimică a teritoriului cercetat indicîndu-se cantitatea de elemente găsite în sol și se dau indicații dacă solul este slab, moderat sau bine aprovizionat. Această hartă avînd indicată pe fiecare parcelă cantitatea de îngrășămînt care urmează a fi încorporată în sol, este înmînată de către pedologul raional proprietarului. Acesta mai primește totodată indicații cu privire la urgența aplicării diferitelor îngrășăminte în funcție de sol și de planta cultivată. Pe lîngă munca pe care îndrumătorii institutului din Rostock o duc cu fiecare om în parte, se organizează și adunări pe comune care au drept scop explicarea interpretării hărților agrochimice. Astfel, numai în anul 1956 institutul a organizat cca. 700 de adunări în diferite comune din Mecklenburg. Același institut organizează anual cursuri de 3 zile cu toți agronomii din provincie pentru a-i instrui în legătură cu cele mai noi metode privind folosirea rațională a îngrășămintelor.

Datorită acestei acțiuni studiile de sol efectuate în vederea aplicării corecte a îngrășămintelor dau rezultate din ce în ce mai bune. Producția de grîu pe Republica Democrată Germană depășește 3.000 kg. la hectar. Statistici oficiale arată însă că anual pe fiecare hectar de teren arabil în R.D.G. se aplică 39 kg. de îngrășăminte azotoase, 24 kg. de îngrășăminte fosfatice și 56 kg. de îngrășăminte potasice. Aplicarea îngrășămintelor nu se face mecanic ci diferențiat, în funcție de cerințele solului și ale plantei fapt care asigură producții ridicate la hectar la toate plantele de cultură.

Activitatea Institutului de Cercetări Agronomice din Rostock în direcția introducerii în producție a rezultatelor sale nu constituie o excepție ci se încadrează în mersul general al cercetărilor despre sol pe care le efectuează Academia Germană de Științe Agricole. O dată cu problemele de strictă specialitate pe care le-am cunoscut cu ocazia vizitei mele la acest institut am căpătat convingerea că numai conlucrarea dintre cercetător și producător a dus la succesul agricultorilor germani, conlucrare care se bazează pe încrederea reciprocă a unora față de alții, încredere ce izvorăște din recoltele bogate — roade ale muncii lor comune.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".